



SoftGIS s.c.

51-315 Wrocław, ul. Mulicka 6/14

tel. (071) 345-92-51

NIP 898-20-01-760, REGON 932815350

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ustaleń "Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w miejscowości
Kamyk - etap II"

Autorzy:

mgr inż. Celina Huzar

mgr inż. Joanna Mansfeld

Wrocław 2020 r.

SPIS TREŚCI:

1. WSTĘP.....	4
1.1 PODSTAWA PRAWNA.....	4
1.2 MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	5
1.3 INFORMACJE O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEJ POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	7
2. STAN ŚRODOWISKA	10
2.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA	10
2.1.1. POŁOŻENIE ADMINISTRACYJNE I GEOGRAFICZNE	10
2.1.2. BUDOWA GEOLOGICZNA I RZEŻBA TERENU	10
2.1.3. SUROWCE MINERALNE	13
2.1.4. WODY POWIERZCHNIOWE I ZAGROŻENIE POWODZIOWE	14
2.1.5. WODY PODZIEMNE	15
2.1.6. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE.....	16
2.1.7. WARUNKI KLIMATYCZNE.....	19
2.1.8. KLIMAT AKUSTYCZNY	19
2.1.9. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE	21
2.1.10. SZATA ROŚLINNA I ŚWIAT ZWIERZĘCY	22
2.2. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	25
2.3. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	25
2.4. EKOFIZJOGRAFICZNE UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU OBJĘTEGO STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	25
3. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	28
4. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU.....	29
5. ANALIZA ZMIAN SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA	37
6. OCENA WPŁYWU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW	38
7. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE	41
8. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	44
9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	45
10. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI ICH PRZEPROWADZANIA	47
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ PRZYJĘTYCH W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPISEM METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIE NAPOTKANYCH	

TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY	48
12. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	49
13. SPIS TABEL	52
14. SPIS RYSUNKÓW	53
15. MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE.....	54

1. WSTĘP

1.1 Podstawa prawna

Niniejsze opracowanie zostało sporządzone na potrzeby sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w miejscowości Kamyk, w związku z podjęciem Uchwały Nr 238/XXVII/2016 z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w miejscowości Kamyk.

Podstawę prawną opracowania niniejszej prognozy stanowią trzy ustawy:

- 1) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2020 poz. 283);
- 2) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, (t.j. Dz. U. 2020 poz. 1219 ze zm.);
- 3) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2020 poz. 293 ze zm.).

Prognoza oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dokonanie oceny skutków realizacji ustaleń planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych i stanowi integralną część opracowania planu. Podaje rozwiązanie poprawiające istniejący i planowany sposób zagospodarowania.

1.2 Materiały wyjściowe, Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Przy sporządzaniu Prognozy wykorzystano następujące materiały:

1. projekt uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w miejscowości Kamyk, SoftGIS Wrocław 2020;
2. rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w miejscowości Kamyk, SoftGIS Wrocław 2020;
3. Opracowanie ekofizjograficzne;
4. Zmiana Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Kłobuck;
5. Opracowanie ekofizjograficzne na potrzeby Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.
6. Inne, wymienione w rozdziale XV pn. "Materiały źródłowe".

Zakres niniejszej prognozy odpowiada zakresowi zdefiniowanemu w ustawie z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. 2020 poz. 283).

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie poddano również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania terenu. Przy sporządzaniu prognozy jako stan odniesienia przyjęto charakterystykę stanu środowiska przyrodniczego oraz stan zagospodarowania terenu określony w opracowaniu ekofizjograficznym wykonanym na potrzeby przedmiotowego planu. Ponadto sprawdzono, czy projekt miejscowego planu realizuje zawarte w opracowaniu wytyczne ekofizjograficzne. W prognozie oddziaływania na środowisko, uwzględniono także informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze zainwestowania przewidzianego zmianą projektu planu miejscowego oceniano, posługując się następującymi kryteriami:

- ⇒ charakterem zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- ⇒ intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczące, zauważalne, duże, zupełne),
- ⇒ bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- ⇒ okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- ⇒ częstotliwości oddziaływania (stałe, okresowe, epizodyczne),

- ⇒ zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- ⇒ trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewitalizacji).

Dla poszczególnych terenów oceniono typy i rodzaje oddziaływań, a następnie zbilansowano te oddziaływania, w wyniku, czego powstał obraz oddziaływania niekorzystnego, zrównoważonego, korzystnego (załącznik rysunkowy do prognozy - załącznik nr 1).

W dalszej części prognozy przedstawiono zabiegi łagodzące negatywne oddziaływanie wywołane realizacją ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Załącznikiem do tekstu Prognozy jest rysunek w skali odpowiadającej skali planu (1:1000).

Zgodnie z procedurą zawartą w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na mocy art. 53 wymienionej ustawy otrzymano uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

1.3 Informacje o zawartości i głównych celach projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz jej powiązaniach z innymi dokumentami

Obszar opracowania obejmuje miejscowość Kamyk w granicach przedstawionych na rysunku planu. Obszar liczy ok. 2,8 ha i położony jest w gminie Kłobuck – gminie miejsko-wiejskiej o powierzchni 130,4 km², wchodzącej w skład powiatu kłobuckiego, w województwie śląskim.

Głównym szlakiem komunikacyjnym przebiegającym w sąsiedztwie obszaru opracowania są drogi powiatowe: Władysława Reymonta (S 2043 Kłobuck – Kamyk), Strażacka (S 1025 Kamyk – Kuźnica), Żeromskiego (S 2045 Libidza – Kamyk) przecinające obszar opracowania ze wschodu na zachód, a także wojewódzka nr 491, relacji Częstochowa -Działoszyn, przecinająca obszar opracowania z północy na południe.

Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego składa się z uchwały oraz czterech załączników będących jej integralną częścią. Załącznik nr 1 stanowi rysunek planu w skali 1:1000, załącznik nr 2 to rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu miejscowego, załącznik nr 3 to rozstrzygnięcie o sposobie realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, zapisanych w planie miejscowym, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych, natomiast załącznik nr 4 to dane przestrzenne.

Rysunek planu definiuje granice obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, linie rozgraniczające tereny, nieprzekraczalną linię zabudowy, linię wymiarową wraz z wartością podaną w metrach, strefę ograniczonego zagospodarowania terenów, wynikającego z przebiegu napowietrznych linii elektroenergetycznych, przeznaczenia terenów, strefę ochrony pośredniej A ujęcia wód podziemnych "Łobodno", strefę ochrony pośredniej B ujęcia wód podziemnych "Łobodno" oraz zasięg obszaru głównego zbiornika wód podziemnych.

Przedmiotowy plan ustala następujące przeznaczenie terenu oznaczone symbolem literowym oraz numerem:

- **MN** – TEREN ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ,
- **RM** - TEREN ZABUDOWY ZAGRODOWEJ W GOSPODARSTWACH ROLNYCH, HODOWLANYCH I OGRODNICZYCH.

Obszar objęty planem położony jest prawie cały z wyłączeniem zachodniej części w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 326 "Zbiornik Częstochowa".

W zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustalono lokalizację nowych budynków wg określonych nieprzekraczalnych linii zabudowy, określono dopuszczalne kolory elewacji budynków oraz dopuszczono lokalizację tymczasowych obiektów budowlanych na terenach na których dopuszcza się zabudowę a ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu ustalono wymóg zachowania poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony środowiska, na terenie oznaczonym symbolem **MN** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz na terenie oznaczonym symbolem **RM** jak dla terenów zabudowy zagrodowej.

Ustalono także zakaz odprowadzania ścieków bezpośrednio do gruntu, cieków wodnych i rowów, za wyjątkiem niezanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych, na określonych terenach objętych planem zakazano przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowiskom, za wyjątkiem inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej oraz zakazano przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej. Zakazano składowania odpadów i magazynowania złomu.

W zakresie granic i sposobu zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych ustalono ochronę terenów położonych w strefie ochrony pośredniej A oraz B ujęcia wód podziemnych "Łobodno" oraz terenów położonych w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 326 Zbiornik Częstochowa.

W zakresie infrastruktury technicznej z sieci istniejących i projektowanych ustala się obsługę obszaru.

W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się zaopatrzenie z ogólnodostępnej sieci wodociągowej z możliwością jej rozbudowy. Dopuszczono również zaopatrzenie w wodę z ujęć lokalnych i studni.

W zakresie odprowadzenia ścieków ustala się odprowadzenie ścieków do oczyszczalni ścieków, z równoczesnym dopuszczeniem lokalizacji przepompowni ścieków w miejscu, gdzie nie ma możliwości przeprowadzenia kanalizacji grawitacyjnej. do czasu objęcia obszaru pełną obsługą sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się gromadzenie ścieków w szczelnych zbiornikach bezodpływowych na działkach pod warunkiem zapewnienia okresowego wywozu zgromadzonych nieczystości do stacji zlewni ścieków.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustalono odprowadzanie powierzchniowe i zagospodarowanie na działce poprzez infiltrację do gruntu oraz gromadzenie w zbiornikach retencyjnych na terenie działki. W planie ustalono obowiązek podczyszczania wód opadowych i roztopowych przed odprowadzeniem z terenów w przypadku przekroczenia dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń. Ponadto wszystkie rozwiązania z zakresu odwodnienia powinny zabezpieczać czystość odbiorników to jest wód powierzchniowych, gleby i wód podziemnych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

W zakresie zasilania w energię elektryczną ustala się zaopatrzenie z sieci napowietrzno-kablowych, dopuszczono lokalizację nowych stacji transformatorowych poza liniami rozgraniczającymi dróg z zapewnieniem dostępu do drogi publicznej, a także dopuszczono możliwość wydzielenia działek pod stacje transformatorowe, za wyjątkiem lasów i chronionych gruntów rolnych. Ponadto dopuszczono realizację urządzeń wytwarzających energię elektryczną z paneli fotowoltaicznych o mocy nie większej niż 100 kW. Wyznaczone zostały strefy ograniczonego zagospodarowania terenów, wynikające z przebiegu napowietrznych sieci elektroenergetycznych.

W zakresie telekomunikacji ustalono zaopatrzenie w łącza telekomunikacyjne z sieci telekomunikacyjnej oraz ustalono realizację sieci i urządzeń telekomunikacyjnych zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zaopatrzenia w gaz ustalono zaopatrzenie poprzez budowę sieci lub poprzez indywidualne zbiorniki na gaz płynny.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustalono zaopatrzenie z sieci ciepłowniczych lub z niskoemisyjnych źródeł ciepła.

Ponadto w ustaleniach planu dopuszcza się wydzielania dojazdów wewnętrznych oraz obowiązek zakończenia placem zawracania dojazdów wewnętrznych zakończonych "ślepo" stanowiących dojazd do dwóch lub więcej działek budowlanych. Określono także minimalną liczbę miejsc postojowych dla poszczególnych terenów.

W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem nie przewiduje się i nie wyznacza się terenów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości ustalono warunki przeprowadzenia procedury scalenia i podziału nieruchomości.

W zakresie gospodarki odpadami ustalono odbiór odpadów komunalnych i przemysłowych na zasadach zawartych w przepisach odrębnych.

2. STAN ŚRODOWISKA

2.1. Istniejący stan środowiska

2.1.1. Położenie administracyjne i geograficzne

Obszar opracowania obejmuje tereny w miejscowości Kamyk w granicach przedstawionych na rysunku planu. Obszar liczy ok. 2,8 ha i położony jest w gminie Kłobuck – gminie miejsko-wiejskiej o powierzchni 13 040 km², wchodzącej w skład powiatu Kłobuckiego, w województwie śląskim

Gmina Kłobuck położona jest w północno-zachodniej części województwa śląskiego. Graniczy od północy z gminą Miedźno, od wschodu z gminą Mykanów, od południowego-wschodu z Częstochową, od południa z gminą Wręczyca Wielka oraz od zachodu z gminą Opatów.

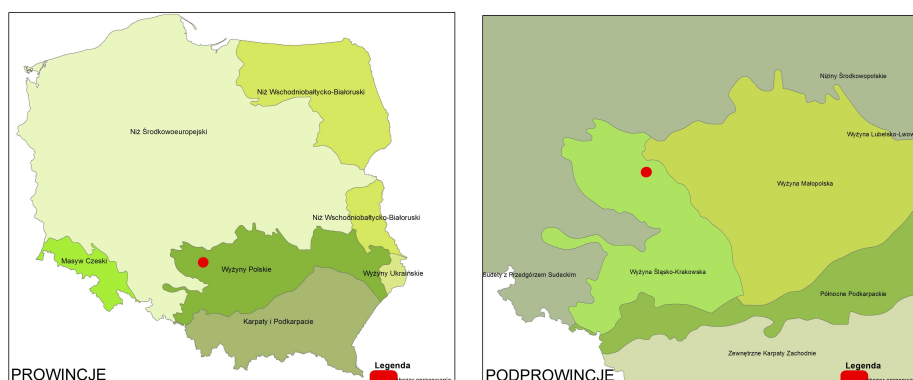
Obszar objęty planem miejscowym zajmuje ok. 0,002% powierzchni całej gminy.

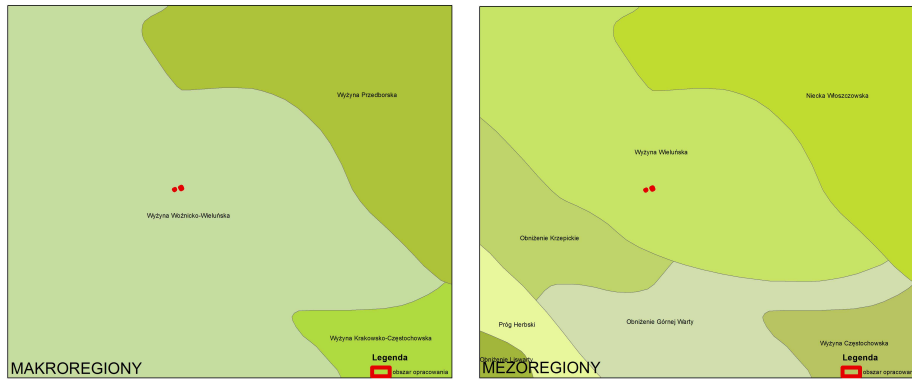
Głównymi szlakami komunikacyjnymi przebiegającymi w sąsiedztwie obszaru planu są drogi powiatowe: Władysława Reymonta (S 2043 Kłobuck – Kamyk), Strażacka (S 1025 Kamyk – Kuźnica), Żeromskiego (S 2045 Libidza – Kamyk) przecinające obszar opracowania ze wschodu na zachód, a także wojewódzka nr 491, relacji Częstochowa -Działoszyn, przecinająca obszar opracowania z północy na południe.

2.1.2. Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Obszar planu, według klasyfikacji dziesiętnej na jednostki fizyczno-geograficzne wg J. Kondrackiego położony jest w prowincji wyżyny Polskiej, w podprowincji Wyżyny Śląsko-Krakowskiej, w makroregionie wyżyny Woźnicko - Wieluńskiej i mezoregionie wyżyny Wieluńskiej. Położony jest na fragmencie Monokliny Śląsko Krakowskiej, zbudowanej z utworów mezozoicznych triasu i jury, zalegających niezgodnie na starszym, sfałdowanym podłożu. Cała struktura ma charakter monokliny o przebiegu NW-SE z zapadaniem warstw na NE pod niewielkim kątem 3-5°.

Ryc. 1 Klasyfikacja fizyczno-geograficzna





źródło: opracowanie własne

Na terenie opracowania zaznacza się charakterystyczny dla monokliny układ warstw mezozoiku z występowaniem na powierzchni coraz młodszych utworów w kierunku północno-wschodnim.

Najstarszymi ogniwami stratygraficznymi mezozoiku są utwory triasu, na których zalegają osady jury dolnej o znacznym zróżnicowaniu litologicznym. Utwory te są wykształcone w facji węglanowej (trias dolny i środkowy) oraz facji ilastej (trias górny), którego strop zalega na głębokości około 400 m ppt. W części spągowej występują utwory piaszczysto-żwirowe i wyżej ilasto piaskowcowe.

Kolejnym ogniwem są utwory jury środkowej, zalegające zgodnie na osadach jury dolnej. Zagęszczone piaski i słabozwięzłe piaskowce zwane piaskowcami kościeliskimi (F.Roemer 1871 r.) zaliczane do aalenu i bajosu dolnego są najstarszymi utworami jury środkowej. Jest to regularna warstwa, której miąższość wzrasta w linii rozciągłości, około 10 m w rejonie Żarek, 40 m Kłomnic i 60 m w okolicy Wielunia. Na osadach piaszczystych zalegają utwory ilaste, łupkowo mułowcowe noszące nazwę iłów rudonośnych. Z uwagi na występujące pokłady syderytów w trzech poziomach: spągowy III, środkowy II i górny I. Dolną część serii tworzą łupki ilaste i iły bajosu górnego (wezul) o miąższości około 70 m. W stropie tej serii występuje warstwa piasków i piaskowców drobnoziarnistych, której miąższość również wzrasta po rozciągłości: rejon Częstochowy kilkadziesiąt centymetrów, Kłobucka 7,0-8,0 m, Wielunia 10,0-12,0 m. Najwyższą część to iły, mułowce i iłowce batonu z wyraźnie zwiększającym się zapiaszczeniem w formie lamin, warstw piasków ilastych i piaskowców słabozwięzłych.

Osady facji przejściowej zalegają nad utworami batonu (wypływającego morza) zaliczane do keloweju: mułowce piaszczyste, piaskowce wapniste i margle. Na wysokości obszaru gminy seria ta osiąga miąższości w części wschodniej 3,0-5,0 m, w części zachodniej 8,0-10,0 m. Ogólna miąższość iłów rudonośnych wynosi 180,0-185,0 m.

Utwory jury górnej piętra oksford są najmłodszym ogniwem mezozoiku. Występują w postaci wapieni skalistych, płytowych, gruzłowych, oolitowych, rafowych, piaszczystych, marglistych oraz lokalnie margli. Linia zasięgu tych utworów w postaci zablźnionego i zasypanego utworami czwartorzędowymi progu strukturalnego przebiega od Waleńczowa, poprzez centrum Kłobucka do Pierzchna i Lgoty. W morfologii terenu linia ta zaznacza się występowaniem szeregu wzgórz

zbudowanych z wapieni o wysokościach dochodzących do 300 m npm z przełomowymi dolinami Czarnej Okszy i Białej Okszy (dopływy Liswarty).

Strop utworów jury górnej jest bardzo nierówny i zalega na rzędnych od 205,0 do 235,0 m npm, a ich miąższość zawiera się w przedziale od 50 do 100 m. W węglanowej serii jury górnej charakterystyczne jest występowanie szeregu uskoków, związanych z ruchami górotwórczymi orogenezy alpejskiej. W przewodze są to struktury zrębowo rowowe o przebiegu SW-NE a wielkości zrzutów zawierają się w granicach od kilku do kilkunastu metrów. Ze strefami dyslokacji często związane są formy krasowe, które niejednokrotnie stanowią poważne utrudnienie przy realizacji i eksploatacji obiektów budowlanych.

Czwartorzęd

Seria utworów czwartorzędowych występujących w nadkładzie jury zdeponowana została w okresie holocenu oraz trzech zlodowaceń: południowopolskiego, środkowopolskiego oraz północnopolskiego.

Plejstocen

Osady plejstocenu (zlodowacenie południowopolskie) występują w postaci wyodrębnionych płatów, generalnie w najniższych częściach dolin kopalnych np. Pra Warty (odcinek Panki-Krzepice) i litologicznie są to pyły i piaski ze żwirami.

Neoplejstocen

Osady z okresu zlodowacenia środkowopolskiego dominują na całym obszarze gminy. W części spągowej są to osady sedymentacji lodowcowej - gliny pylaste (wietrzelina osadów starszych) z okruchami wapieni oraz gliny piaszczyste z licznymi drobnymi otoczkami skał magmowych. Nad glinami, tworzącymi lokalnie pokłady dwudzielne (rozdzielone piaskami) występują piaski sedymentacji wodnolodowcowej z dwóch faz transgresji lodowca: stadiał Odry i stadiał Warty.

Następna faza sedymentacji to okres zlodowacenia północnopolskiego, w której dominują piaski i żwiry budujące tarasy nadzalewowe, położone na wysokości 2,0-8,0 m nad poziomem obecnych rzek (Biała Oksza, Czarna Oksza i Białka (Kocinka)).

Osady holocenijskie to seria utworów organicznych (namulów, torfów, piasków i żwirów rzecznych występujących w rejonie wąskich tarasów zalewowych przepływających przez gminę rzek: Czarnej i Białej Okszy (w górnym biegu Kocinki) oraz Białki (w górnym biegu Kocinki)).

Warunki agroekologiczne dla produkcji rolnej w gminie Kłobuck są mało korzystne – dominują kompleksy przydatności rolniczej IVb i V (średni i słabe). Na terenie gminy Kłobuck nie występują gleby chronione klas I i II. Gleb klasy III jest bardzo niewiele, bo tylko 3,4 %. Gleby tej klasy wytworzyły się głównie na rędzinach brunatnych, glebach brunatnych oraz fragmentem na bielicach wytworzonych na piaskach gliniastych. Gleby te znajdują się najczęściej na stokach w części przywierzchołkowej płaskich wzgórz wapiennych, gdzie duża zawartość węglanu wapnia umożliwiła wytworzenie się znacznej warstwy próchnicy. Najwięcej gleb, aż 38,6 % należy do IVb klasy, następnie do klasy V - 37,1 %.

Tab. 1: Klasy bonitacyjne gruntów ornych na terenie gminy Kłobuck

Klasy gleb	Powierzchnia [ha]	Udział procentowy [%]
I	0	0
II	0	0
IIIa	50	0,6
IIIb	220	2,8
IVa	1233	15,9
IVb	2973	38,6
V	2868	37,1
VI	382	4,9
VIz	10	0,1
razem	7736	100

źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS

Na terenie opracowania miejscowości Kamyk tylko 1,1 % terenu stanowią grunty orne klasy IIIb, pozostałe gleby gruntów ornych zajmują 56% obszaru.

Na terenie gminy Kłobuck dominują gleby bielcowe i brunatne kwaśne, utworzone z utworów piaszczystych i gliniastych. W dolinach rzecznych występują gleby mułowo-torfowe. Gleby występujące na terenie gminy są słabe i pozwalają na uprawę roślin, które posiadają małe wymagania glebowe. Udział lepszych gleb jest niekorzystny, natomiast gleby najlepsze na terenie gminy nie występują.

Największym zagrożeniem dla gleb są powstające spontanicznie dzikie wysypiska odpadów, których pozostawienie może skutkować skażeniem gleb i spływem zanieczyszczeń do wód.

2.1.3. Surowce mineralne

Na obszarze gminy Kłobuck znajdują się udokumentowane złoża kopalin pospolitych: (tab. 2).

Tab. 2: Charakterystyka złóż kopalin na obszarze gminy Kłobuck

Lp	Nazwa złoża	Rodzaj kopaliny	Stan zagospodarowania złóż	Powierzchnia złoża [ha]	Średnia miąższość złoża [m]
1.	Lgota	Piasek	Wydobycie zaniechane	1.01	6.2
2.	Lgota 2	Piasek	Eksploatowane okresowo	1.86	9.2
3.	Łobodno	Piasek	Rozpoznane wstępnie	104.4	11
4.	Kamyk	Piasek	Rozpoznane szczegółowo	1,5	3,8
5.	Hutka	Piasek	Rozpoznane wstępnie	55,21	6,2

źródło: Państwowy Instytut Geologiczny-Państwowy Instytut Badawczy. System Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych „MIDAS”.

W miejscowości Kamyk występuje złożo surowców mineralnych nr KN 8186 - Piasek. Przewidywany sposób eksploatacji to odkrywkowy, natomiast przewidywany sposób wykorzystania złoża po zakończeniu eksploatacji i jego rekultywacji to wodny.

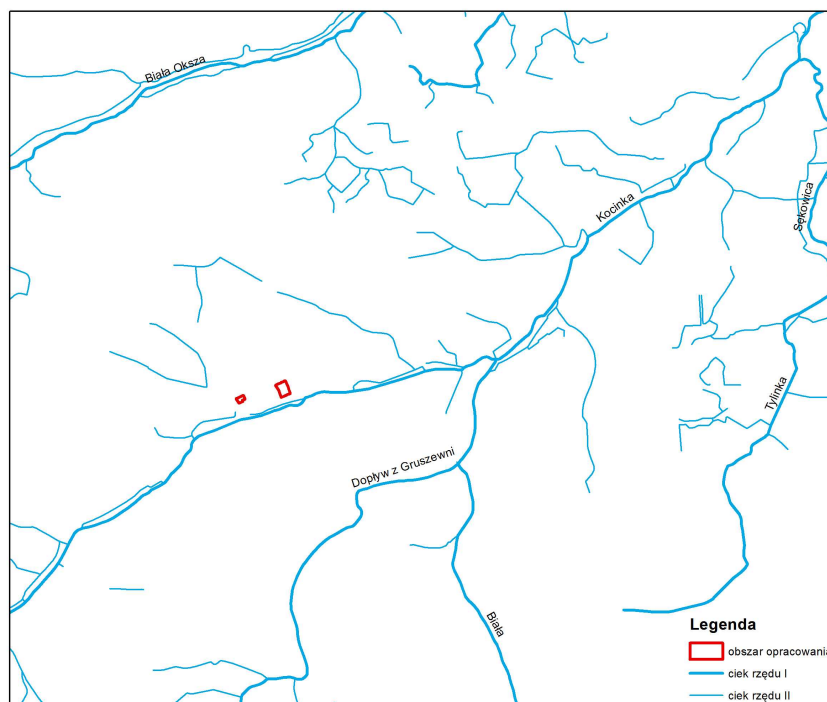
Złożo znajduje się poza granicami obszaru objętego przedmiotowym planem miejscowym.

2.1.4. Wody powierzchniowe i zagrożenie powodziowe

Gmina Kłobuck położona jest w dorzeczu rzeki - Liswarty, która stanowi lewy dopływ Warty (zlewnia Odry). Obszar miasta charakteryzuje się gęstą i zróżnicowaną siecią hydrograficzną. Obszar gminy podzielony jest na dwie części: zachodnia i północna, z której wody spływają do rzeki Białej Okszy i jej dopływu Potoku Bród oraz część wschodnia i południowa którą odwadnia rzeka Kocinka wraz z dwoma dopływami Czarną Okszą i Białką.

Wody stojące na terenie gminy Kłobuck reprezentuje stały zbiornik wodny (zalew) na rzece Biała Oksza w Kłobucku-Zakrzewie, oraz zbiornik Borówka na rzece Czarna Oksza (Kocinka) w Kamyku. Obydwa zbiorniki spełniają istotną funkcję rekreacyjną. Poza tym w miejscowościach Kopiec oraz Libidza zlokalizowane są zespoły stawów rybnych.

Ryc. 2: Wody powierzchniowe



źródło: opracowanie własne

W sąsiedztwie obszaru opracowania przepływa rzeka Czarna Oksza (Kocinka), będąca prawobrzeżnym dopływem Liswarty. Rzeka ma swój początek w miejscowości Kalej (g. Wręczyca Wielka) 275 m npm i płynie wzdłuż miejscowości Szarlejka, dalej przez teren Częstochowy do miejscowości Biała Dolna 234 m npm (około 6 km od źródeł), a następnie przez Białą Górną i Kopiec,

gdzie łączy się z rzeką Czarną Okszą i wypływa z gminy (222 m npm). Całkowita długość rzeki wynosi 40,2 km z czego w obrębie gminy Kłobuck około 6 km.

Obszar gminy Kłobuck obejmują Jednolite Części Wód Powierzchniowych (JCWP): JWCP Biała Oksza (PLRW600016181669) – dominująca część gminy, JCWP Górnianka (PLRW6000161816589), JCWP Kocinka (PLRW6000161816899),

Obszar opracowania należy do Jednolitej Części Wód Podziemnych Białej Okszy będącego naturalnym potokiem nizinym lessowo-gliniastym. Jego stan określa się jako umiarkowany, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona.

Na obszarze objętym planem występuje kompleks złożony z dwóch zbiorników: jednego rekreacyjnego i drugiego handlowo-rekreacyjnego.

2.1.5. Wody podziemne

W granicach gminy znajdują dwa Główne Zbiorniki Wód Podziemnych: 325 Zbiornik Częstochowa (W) obejmujący południowo-zachód gminy i 326 Zbiornik Częstochowa (E) obejmujący północny-wschód gminy Kłobuck.

GZWP nr 325 „Częstochowa W”: Jest to zbiornik wód środkowojurajskich. Na terenie gminy Kłobuck jego zasięg obejmuje jedynie południowo-zachodnie krańce gminy. Na tym terenie nie wyznaczono obszarów najwyższej ochrony (ONO) i wysokiej ochrony (OWO).

GZWP nr 326 „Częstochowa E”: Wody poziomu górnourajskiego charakteryzują się bardzo dobrą jakością i należą najczęściej do I klasy jakości. Dla poziomu tego wydzielony został GZWP nr 326 „Częstochowa E” (obecnie dokumentowany), który reprezentuje typ zbiornika szczelinowo-krasowego z wodami czystymi i bardzo czystymi, nadającymi się do użytku bez uzdatniania. GZWP 326 w skali kraju jest czwartym pod względem zasobów wodnych rezerwuarem wód podziemnych, o całkowitej powierzchni 3 257 km² i zasobach dyspozycyjnych szacowanych na 1 020 000 m³/dobę.

Obszar opracowania obiektu jest GZWP nr 326: "Częstochowa E". Głównymi czynnikami wpływającymi na pogorszenie się jakości wód zbiornika jest czystość wód w rzekach oraz chemizacja rolnictwa. Przy niewielkich nawet punktowych ogniskach zanieczyszczeń najmniejsze skażenie może być przyczyną wysokiej i długotrwałej degradacji wód podziemnych. Praktycznie cała wschodnia część gminy Kłobuck znajduje się w granicach obszaru najwyższej ochrony (ONO).

Zgodnie z *Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry*, teren gminy Kłobuck został ujęty w wykazie Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd PLGW650094 oraz PLGW650095) wykorzystywanych do poboru wody dla zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz, jak cały obszar kraju, w wykazie obszarów wrażliwych na substancje biogenne pochodzenia komunalnego.

Stan JCWPd w obrębie gminy został określony jako dobry. Dla spełnienia wymogu nie pogarszania stanu wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym

i ilościowym, celem środowiskowym jest utrzymanie tego stanu. Przewidziane są następujące cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenie dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich wód podziemnych,
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Obszar opracowania znajduje się w JCWPd PLGW650095.

2.1.6. Powietrze atmosferyczne

Zanieczyszczenia powietrza są główną przyczyną globalnych zagrożeń środowiska przyrodniczego. Wpływają one również bezpośrednio na zdrowie ludzi, zwierząt i roślin, a także mogą niekorzystnie wpływać na glebę, wodę i inne elementy środowiska przyrodniczego. Ważną cechą zanieczyszczeń powietrza jest możliwość ich przenoszenia na znaczną odległość.

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. (Dz.U. z 2012 r., poz. 1031) przedstawiono w tabeli poniżej (Tab. 3).

Tab. 3: Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.

Nazwa substancji (numer CAS) ^{a)}	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny stężenie substancji w powietrzu [µg/m ³]	Dopuszczalna częstość przekraczania poziomu dopuszczalnego w roku kalendarzowym ^{b)}	Margines tolerancji [%]					Termin osiągnięcia poziomu dopuszczalnego
				2010 r.	2011 r.	2012 r.	2013 r.	2014 r.	
Benzen	rok kalendarzowy	5 ^{e)}	-	-	-	-	-	-	2010
Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ^{e)}	18 razy	-	-	-	-	-	2010
	rok kalendarzowy	40 ^{e)}	-	-	-	-	-	-	2010
Tlenki azotu ^{d)}	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	-	-	-	-	-	-	2003
Dwutlenek siarki	jedna godzina	350 ^{e)}	24 razy	-	-	-	-	-	2005
	24 godziny	125 ^{e)}	3 razy	-	-	-	-	-	2005
	rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 01 X do 31 III)	20 ^{e)}	-	-	-	-	-	-	2003
Ołów ^{f)}	rok kalendarzowy	0,5 ^{e)}	-	-	-	-	-	-	2005
Pył zawieszony PM _{2,5}	rok kalendarzowy	25 ^{e), l)}	-	4	3	2	1	1	2015
		20 ^{e), k)}	-	-	-	-	-	-	2020
Pył zawieszony PM ₁₀	24 godziny	50 ^{e)}	35 razy	-	-	-	-	-	2005
	rok kalendarzowy	40 ^{e)}	-	-	-	-	-	-	2005
Tlenek węgla	osiem godzin	10.000 ^{e)}	-	-	-	-	-	-	2005

źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. (Dz. U. z 2012 r., poz. 1031)

Na jakość powietrza atmosferycznego mają wpływ zanieczyszczenia pochodzące:

- z procesów spalania paliw – zbiorowe i indywidualne ogrzewanie pomieszczeń (zanieczyszczenia: pył, dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla),
- ze środków transportu kołowego (zanieczyszczenia: węglowodory, tlenek węgla, pył, ołów),
- z procesów produkcyjnych (zanieczyszczenia: węglowodory i ich pochodne, fluor, pyły siarki, siarkowodor i inne specyficzne dla danej produkcji substancje).

W związku z położeniem obszaru opracowania z dala od dużych zakładów przemysłowych największy udział w zanieczyszczeniu powietrza ma emisja z sektora bytowego oraz komunikacji. Wielkość emisji z palenisk i kotłowni domowych zależy przede wszystkim od rodzaju instalacji grzewczych, rodzaju stosowanych w nich paliw i stopnia izolacji termicznej budynków. Decyduje o tym w dużej mierze wiek budynków. Dominują indywidualne instalacje grzewcze na paliwa stałe: piece oraz kotły węglowe starego typu. Istotnym zagrożeniem dla stanu powietrza atmosferycznego jest spalanie odpadów w piecach domowych i coraz powszechniejsze opalanie domów drewnem, które może stać się istotnym źródłem emisji m.in. wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych. Ponadto z tego sektora emitowane są głównie: dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek węgla, węglowodory oraz znaczne ilości pyłów. W przeciwieństwie do zakładów przemysłowych, lokalne systemy grzewcze nie są wyposażone w urządzenia ochrony powietrza, a emitowane przez nie zanieczyszczenia nie podlegają żadnej kontroli w związku z czym wielkość tej emisji jest trudna do oszacowania. Mimo wprowadzania nowych technologii spalania konwencjonalnych paliw przez gospodarstwa domowe a także stosowania paliw gazowych, ogrzewania geotermalnego, działania te nie są jeszcze prowadzone na taką skalę, aby w sposób istotny wpłynąć na poprawę obecnego stanu, zwłaszcza ze względu na rachunek ekonomiczny gospodarstw domowych.

Na obszarze opracowania emisja komunikacyjna ma również znaczący udział w zanieczyszczaniu powietrza, gdyż przez teren objęty planem przebiega droga wojewódzka nr 491 relacji Raciszyn - Częstochowa.

Emisja zanieczyszczeń powodowana przez ruch komunikacyjny powstaje podczas: spalania paliw w silnikach, ocierania jezdni, opon i hamulców oraz wtórnego unoszenia drobin pyłu z powierzchni dróg (tzw. emisja wtórna). Szczególna uciążliwość ruchu drogowego wynika z czynników wpływających na sposób wprowadzania zanieczyszczeń do powietrza (zaleganie zanieczyszczeń nisko nad ziemią, znacznego natężenia ruchu samochodowego oraz przebiegu dróg pomiędzy zabudową). W wyniku spalania paliwa dostają się do atmosfery zanieczyszczenia gazowe, głównie: dwutlenek węgla, tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, aldehydy, tlenki siarki. Powstające pyły zawierają związki ołowiu, kadmu, niklu, miedzi, a także wyższe węglowodory aromatyczne. Ilość emitowanych zanieczyszczeń zależy od wielu czynników, między innymi od natężenia i płynności ruchu, konstrukcji silnika i jego stanu technicznego, zastosowania filtrów, rodzaju paliwa, parametrów technicznych i stanu drogi. Ze

względu na osiadanie zanieczyszczeń atmosferycznych są one także źródłem skażenia wód powierzchniowych, gleb, roślinności oraz mają bardzo niekorzystny wpływ na życie i zdrowie ludzi.

Jakość powietrza w województwie śląskim stale monitorowana jest przez sieć stanowisk pomiarowych w ramach działalności Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach.

Na terenie województwa śląskiego zostało wydzielonych 5 stref, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z 10 sierpnia 2012 roku w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza. Strefy te zostały wymienione poniżej i przedstawione na rysunku.

- strefa śląska,
- aglomeracja górnośląska,
- aglomeracja rybnicko-jastrzębska,
- miasto Bielsko-Biała,
- miasto Częstochowa.

Zarówno gmina Kłobuck jak i obszar opracowania należy do strefy śląskiej.

Tab. 4: Zestawienie klasyfikacji strefy śląskiej w latach 2013-2015 r.

Nazwa strefy	Klasy dla poszczególnych zanieczyszczeń w obszarze strefy										
	As(PM10)	BaP (PM10)	C ₆ H ₆	CO	Cd (PM10)	NO ₂	Ni (PM10)	PM10	PM2.5	Pb (PM10)	SO ₂
strefa śląska	A	C	A	A	A	A	A	C	C,C1	A	A

źródło: WIOŚ raport Stan środowiska w województwie śląskim w 2015 roku.

W ocenie jakości powietrza w województwie śląskim w latach 2013-2015 opracowanej przez WIOŚ strefę śląską – obszar województwa śląskiego, sklasyfikowano w klasie A (poziom stężeń analizowanych zanieczyszczeń nie przekracza wartości dopuszczalnej) pod kątem ochrony zdrowia dla wszystkich zanieczyszczeń oprócz poziomu pyłu PM10 i PM2,5, a także docelowego poziomu benzo(a)pirenu w pyle PM10 (klasa C).

ZAGROŻENIA

Źródłem zanieczyszczeń powietrza na obszarze opracowania są: paleniska domowe, kotłownie lokalne oraz pojazdy mechaniczne. Szkodliwymi substancjami pochodzenia antropogenicznego najczęściej emitowanymi do powietrza są przede wszystkim: tlenek siarki, tlenek węgla, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA), benzo-a-piren, sadza, kadm oraz drobne pyły powstające w wyniku spalania węgla, oleju opałowego oraz materiałów pędnych. Zanieczyszczenie powietrza powyższymi wymienionymi substancjami chemicznymi ma negatywny wpływ na jakość życia

i zdrowie człowieka, a także zaburza prawidłowe funkcjonowanie ekosystemów. Z uwagi na wzrost emisji w okresie zimowym, w tym okresie można spodziewać się u ludzi wzmożonych objawów alergii, chorób płucnych i układu krążenia.

2.1.7. Warunki klimatyczne

Klimat gminy Kłobuck jest klimatem przejściowym kontynentalno-morskim, kształtowanym na przemian przez masy powietrza napływające z Oceanu Atlantyckiego lub wschodniej Europy i Azji.

Rejon gminy należy do cieplejszych w Polsce i charakteryzuje się: przewagą wpływów oceanicznych, słabym wpływem wyżyn oraz wzniesień na kształtowanie pogody, przeciętnymi w skali kraju amplitudami temperatur, wczesną wiosną, długim ciepłym latem, przeciętnie długą zimą z licznymi dniami z pogodą przymrozkową bardzo chłodną oraz malejącymi opadami w kierunku centrum kraju.

Do najważniejszych parametrów meteorologicznych należą nasłonecznienie temperatura i opady atmosferyczne, wiatry i okres wegetacyjny . Nasłonecznienie - w rejonie gminy Kłobuck wynosi około 1700 h/rok, a zachmurzenie wynosi średnio około 70 %. Średnia roczna temperatura waha się w granicach: 8 - 8,5°C; średnia miesięczna temperatura stycznia (najzimniejszego miesiąca roku) mieści się w przedziale -2, a -4°C; średnia temperatura lipca (miesiąc najcieplejszy) mieści się w granicach 17,8°C. Długość trwania okresu letniego, czyli ilość dni z temperaturą powyżej 15°C wynosi od 90 do 100 dni, natomiast długość okresu zimowego – ilość dni z temperaturą poniżej 0°C – od 130 do 140 dni. Suma opadów atmosferycznych z wielolecia wynosi 600 - 700 mm, a miesiącem w którym przypada najwięcej opadów jest lipiec (średnio około 100 mm), a najmniej luty około 40 mm. Pokrywa śnieg pojawia się pod koniec listopada, a zanika najwcześniej w połowie marca. Przeciętna grubość pokrywy śnieżnej wynosi 15 cm, a ilość dni z pokrywą śnieżną 60 - 80 dni. Przeważające wiatry na omawianym terenie to wiatry południowo-zachodnie i zachodnie oraz północno-zachodnie (około 50 % wiejących wiatrów). Średnia roczna prędkość wiatru wynosi 3 - 4 m/s. Zachmurzenie w rejonie gminy Kłobuck charakteryzuje się znaczną zmiennością w ciągu roku. Średnia liczba dni pogodnych w roku wynosi prawie 60, a pochmurnych około 120. Okres wegetacyjny wynosi od 200 do 210 dni. Na obszarze gminy istnieją fragmenty, gdzie na klimat lokalny duży wpływ ma ukształtowanie terenu. Zdarzają się zastoiska mrozowe, w rejonie spływu zimnych mas powietrza ze wzgórz, miejsca dłuższego zalegania pokrywy śnieżnej, miejsca dużej utrzymujących się zamgleń.

2.1.8. Klimat akustyczny

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. 2020 poz. 1219 ze zm.) definiuje hałas jako dźwięki o częstotliwości od 16 Hz do 16 000 Hz, czyli zakres odbierany przez ludzkie ucho. W rzeczywistości hałasem możemy nazwać każdy niepożądany dźwięk, który jest uciążliwy, a niejednokrotnie szkodliwy dla człowieka. Stopień szkodliwości zależeć będzie od poziomu hałasu oraz

długości jego oddziaływania na organizm ludzki. W akustyce jednostką określającą poziom natężenia hałasu, będącą jednostką ciśnienia akustycznego jest decybel [dB].

Spośród wielu rodzajów hałasu (komunikacyjny, komunalny i przemysłowy), największy problem na obszarze opracowania stanowi hałas komunikacyjny, a w szczególności drogowy, w związku z przebiegiem drogi wojewódzkiej nr 214 Łeba-Warlubie.

Hałas komunikacyjny jest szczególnie uciążliwy ze względu na jego powszechność i zasięg oddziaływania oraz znaczną liczbę osób narażonych. Zależy on głównie od: natężenia ruchu pojazdów, prędkości strumienia pojazdów, płynności ruchu, udziału pojazdów ciężarowych w strumieniu pojazdów, położenia drogi oraz rodzaju nawierzchni, ukształtowania terenu, przez który przebiega trasa komunikacyjna, rodzaju i szerokości drogi, rodzaju sąsiadującej z trasą zabudowy, odległości pierwszej linii zabudowy od skraju jezdni.

Tab. 5: Skala subiektywnej uciążliwości hałasu komunikacyjnego.

Uciążliwość	L_{Aeq} [dB]
mała	< 52
średnia	52-62
duża	63-70
bardzo duża	> 70

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr.120, poz.826) przedstawia dopuszczalne poziomy hałasu dla pory dziennej i nocnej dla klas terenów zróżnicowanych pod względem zagospodarowania oraz pełnionej funkcji. Spełnienie wymogów rozporządzenia nie zawsze gwarantuje jednak stworzenie mieszkańcom odpowiednich warunków bytowych.

Tab. 6: Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	61	56	50	40

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
Tereny domów opieki społecznej Tereny szpitali w miastach				
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny mieszkaniowo-usługowe Tereny rekreacyjno – wypoczynkowe Tereny zabudowy zagrodowej	65	56	55	45

źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr.120, poz.826)

Hałas, ze względu na jego źródło, dzieli się na:

- hałas przemysłowy powodowany przez urządzenia i maszyny w obiektach przemysłowych i usługowych,
- hałas komunikacyjny pochodzący od środków transportu drogowego, kolejowego i lotniczego,
- hałas komunalny występujący w budynkach mieszkalnych, szczególnie wielorodzinnych i w obiektach użyteczności publicznej.

Uciążliwością związaną z hałasem są wibracje. Źródła wibracji można podzielić na dwa główne rodzaje:

- wibracje pochodzące od pojazdów, narzędzi i urządzeń,
- wibracje przenoszone z podłoża.

Głównym źródłem hałasu w sąsiedztwie obszaru objętego planem jest transport odbywający się na drodze wojewódzkiej nr 491.

Na obszarze opracowania brak dużych zakładów przemysłowych.

2.1.9. Promieniowanie elektromagnetyczne

Ziemia nieprzerwanie wytwarza wokół siebie naturalne pole elektromagnetyczne, do którego organizmy żywe są przystosowane a nawet z niego korzystają. Zwierzęta odizolowane od naturalnego pola elektromagnetycznego tracą orientację przestrzenną. Zaburzenia pola mogą mieć tragiczny wpływ zwłaszcza na gatunki, które odbywają coroczne wędrówki (ptaki, ryby). Z całego spektrum promieniowania elektromagnetycznego w sposób istotny oddziałują na organizmy tylko te, które są pochłaniane przez atomy, cząsteczki i struktury komórkowe. Dzieląc promieniowanie względem oddziaływania na organizmy wyróżnia się:

- promieniowanie jonizujące, które występuje w wyniku użytkowania substancji promieniotwórczych w energetyce jądrowej, ochronie zdrowia, przemyśle, badaniach naukowych,
- promieniowanie niejonizujące, które występuje wokół linii energetycznych wysokiego napięcia, radiostacji, pracujących silników elektrycznych oraz instalacji przemysłowych, urządzeń łączności, domowego sprzętu elektrycznego, elektronicznego itp.

Źródłami pól elektromagnetycznych emitujących szkodliwe dla ludzi i zwierząt promieniowanie niejonizujące są m.in. linie energetyczne o napięciu powyżej 110kV, nadajniki radiowe i telewizyjne oraz nadajniki telefonii komórkowej. Głównymi źródłami promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego, mogącymi stanowić zagrożenie bądź też ograniczenie w zagospodarowaniu terenu są urządzenia elektroenergetyczne (linie wysokiego i średniego napięcia oraz niektóre stacje transformatorowe), nadajniki radiowe oraz stacje bazowe telefonii komórkowej.

Brak jest źródeł pól elektromagnetycznych emitujących szkodliwe dla ludzi i zwierząt promieniowanie niejonizujące.

2.1.10. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Flora

Na terenie gminy powierzchnie lasów tworzą niewielkie kompleksy rozmieszczone głównie w północno i południowo – zachodniej części opisywanego obszaru. Obecnie zbiorowiska leśne zajmują 4576 ha, Najbardziej rozpowszechnionym gatunkiem lasotwórczym jest sosna zwyczajna i modrzew. Te dwa gatunki drzew stanowią 90,1 % wszystkich gatunków panujących na terenie gminy. Gatunkami uzupełniającymi są przede wszystkim: dąb, jodła, świerk, buk, brzoza, olsza.

Ekosystemy nieleśne na terenie gminy Kłobuck to łąki i pastwiska. Zajmują odpowiednio 1 304 ha oraz 307 ha. Dominujące arealy łąk głównie antropogenicznych występują na północy i południu gminy oraz rozpościerają się wzdłuż rzeki Biała Oksza. Te ostatnie to łąki zalewowe porastające dolinne obniżenia terenu o wysokim poziomie wód gruntowych, występujące powszechnie w środowisku wilgotnym i bardziej żyznym

Ekosystemy nieleśne na omawianym terenie to łąki zajmujące 1 304 ha i pastwiska obejmujące 307 ha. Dominujące arealy łąk głównie antropogenicznych występują na północy i południu gminy oraz rozpościerają się wzdłuż rzeki Biała Oksza. Te ostatnie to łąki zalewowe porastające dolinne obniżenia terenu o wysokim poziomie wód gruntowych, występujące powszechnie w środowisku wilgotnym i bardziej żyznym.

Fauna

Fauna omawianego obszaru jest typowa dla regionów rolniczych środkowej Polski z pewnymi wpływami gatunków charakterystycznych dla wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej.

Na terenie gminy dominują drobne ssaki charakterystyczne dla obszarów pól i łąk:

- ryjówki,
- myszy polne,
- chomiki,
- jeże europejskie,
- zające,
- rzadziej kuny domowe, łasice czy popielice.

Z większymi kompleksami lasów związane są:

- sarny,
- dziki
- lisy.

Można tu również spotkać około 30 gatunków ptaków, m.in.:

- myszołów,
- jastrząb gołębiarz,
- krogulec,
- pustułka,
- gołąb siniak i grzywacz,
- kukułka,
- puszczyk,
- dudek,
- dzięcioł duży i średni,
- skowronek polny i borowy,
- świergotek drzewny,
- wilga szpak,
- sójka,
- pokląskwa,
- kos,
- drozd śpiewak,
- kwiczoł,
- sikora modra i bogatka,
- kowalik,
- pełzacz leśny,

- zięba,
- dzwonec,
- potrzuszcz,
- ortolan
- trznadel.

Wymienione gatunki ptaków spotyka się głównie na terenie rezerwatu „Dębowa Góra” i w jego sąsiedztwie. Na pozostały teren gminy zalatują typowe dla krajobrazu rolniczego ptaki takie jak:

- wróblowate,
- krukowate,
- drozdy,
- przepiórki,
- kuropatwy
- myszołowy.

Spośród płazów występują tu (zwłaszcza na terenie rezerwatu) dość licznie i pospolicie:

- traszka zwyczajna,
- ropucha szara i żaba trawna,

rzadziej:

- traszka grzebieniasta
- rzekotka drzewna,

zaś na skraju lasu:

- ropucha zielona,
- grzebiuszka ziemna
- żaba moczarowa.

Gady reprezentowane są przez 5 gatunków:

- jaszczurkę zwinkę i żyworodną,
- padalca zwyczajnego,
- zaskrońca zwyczajnego
- żmiję zygzakowatą.

Owady:

- chrząszcze drapieżne, znajdujące się pod ochroną
- chrząszcze żerujące na dębach np. koziorog dębosz,

a także co najmniej 7 gatunków ślimaków.

2.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Studium i plan miejscowy stanowią najlepsze narzędzie ograniczania niekontrolowanego rozwoju zabudowy. Przedmiotowy plan miejscowy ustala przeznaczenie terenów zgodnie z zapisami studium, będącego wyrazem polityki przestrzennej gminy.

W przypadku braku realizacji przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w środowisku zachodzą będą zmiany związane głównie z dalszym zanieczyszczeniem powietrza atmosferycznego przez transport samochodowy; zanieczyszczenia będą rozprzestrzeniać się wokół tras komunikacyjnych; do powietrza atmosferycznego będą dalej przedostawać się: węglowodory, tlenki azotu, tlenek węgla, pyły, związki ołowiu, tlenki siarki; jest to spowodowane głównie złym stanem pojazdów, rosnącą wciąż liczbą samochodów, zbyt małą przepustowością dróg.

Nadal będzie miało miejsce zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego zanieczyszczeniami pochodzącymi z indywidualnych palenisk i lokalnych kotłowni opalanych często węglem, miałem lub koksem będących źródłem tzw. niskiej emisji – głównie pyłów i gazów. Niebezpiecznym zjawiskiem jest spalanie w indywidualnych paleniskach odpadów, szczególnie gumy, tworzyw sztucznych i tekstyliów.

2.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym, na obszarze opracowania nie dopuszczono lokalizowania przedsięwzięć mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji infrastruktury technicznej oraz inwestycji celu publicznego.

2.4. Ekofizjograficzne uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

W celu ograniczenia uciążliwości zagospodarowania dla środowiska oraz ograniczenia lub eliminacji niekorzystnych dla środowiska działań zaleca się uwzględnienie następujących uwarunkowań i ograniczeń wynikających z walorów przyrodniczych i krajobrazowych terenu gminy oraz obowiązujących przepisów prawa.

W zakresie ochrony klimatu akustycznego:

- zaleca się wzmocnienie zieleni przydrożnej z możliwością realizacji nasadzeń alejowych drzewami odpowiednimi dla warunków siedliskowych.

W zakresie ochrony środowiska gruntowo – wodnego:

- wody opadowe z nawierzchni terenów komunikacyjnych, zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi lub zawiesinami, powinny być ujmowane do kanalizacji deszczowej i oczyszczone przed odprowadzeniem ich do odbiornika;
- Obiekty przemysłowe lokalizowane w północnej części gminy (w obrębie zbiornika ONO Cz-E) powinny być zabezpieczone przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do gruntów i do wód podziemnych.
- Należy dążyć do całkowitego skanalizowania północnej części gminy (w obrębie zbiornika ONO Cz-E). Do czasu wybudowania kanalizacji powinien w nowych budynkach obowiązywać nakaz stosowania szczelnych zbiorników na ścieki. Nie powinny być stosowane przydomowe oczyszczalnie ścieków.
- W planie powinien zostać uwzględniony nakaz likwidacji „dzikich” składowisk odpadów na terenach objętych planem.
- Należy w przypadku lokalizacji nowej zabudowy uwzględniać występowanie gleb chronionych, szczególnie klasy III, a także większych jednolitych powierzchni klasy IV i do minimum ograniczyć w tym miejscu powstawanie nowych inwestycji (zarówno mieszkaniowych jak i przemysłowych).
- Do dolesień wskazane są tereny z występującymi już kępami lasów w pobliżu większych kompleksów leśnych w celu skrócenia granicy polno-leśnej. Należy doleśnić działki pomiędzy już istniejącymi lasami. Takie obszary występują w obrębie wsi Brody Malina, Rybno, Biała Dolna.
- W przypadku lokalizacji zabudowy wzdłuż długich ulic czy dróg biegnących podłużnie do stoku wzgórz, należy rozpatrzyć miejsca przepływu wód w poprzek stoku. Punkty krzyżowania tych miejsc z drogą należy wykluczyć z zabudowy.
- zaleca się retencjonowanie czystych wód opadowych na terenach mieszkaniowych i wykorzystywanie ich do nawodnień terenów zieleni;
- w zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych zaleca się wprowadzanie i pozostawienie zadrzewień i zakrzewień wzdłuż koryta rzeki;
- w celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska prowadzonej działalności rolnej zaleca się zmiany w hodowli zwierzęcej w kierunku eliminacji bezściółkowego systemu hodowli, wprowadzenie zakazu wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- konieczne jest także ograniczenie uciążliwych dla środowiska nawozów mineralnych i środków ochrony roślin oraz racjonalne dozowanie tych o niskiej uciążliwości.

W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego:

- zaleca się ograniczenie lokalizowania na tym terenie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;

- zaleca się wykorzystanie zieleni wysokiej przydrożnej do częściowego pochłaniania zanieczyszczeń komunikacyjnych.
- W przypadku lokalizacji zabudowy wzdłuż długich ulic czy dróg biegnących podłużnie do stoku wzgórz, należy rozpatrzyć miejsca przepływu wód w poprzek stoku. Punkty krzyżowania tych miejsc z drogą należy wykluczyć z zabudowy.

W zakresie ochrony walorów krajobrazowych i przyrodniczych:

- dla terenów zabudowy powinno się określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, na - o ile pozwalają na to warunki terenowe wynikające z obecnego zainwestowania - co najmniej 30-50 % działki, w zależności od przeznaczenia;
- Proponuje się objąć ochroną jako użytek ekologiczny „Górę Kamyk”.
- należy wprowadzić zakaz stosowania pełnych ogrodzeń (w tym prefabrykatów betonowych) w bezpośrednim sąsiedztwie lasów i cieków wodnych;
- zaleca się wprowadzenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ograniczeń dotyczących nowopowstającej zabudowy, tak aby zapewnić zachowanie wiejskiego krajobrazu kulturowego;
- ustala się obowiązek stosowania przepisów ochronnych ustanowionych na terenach użytków ekologicznych;
- zaleca się zachowanie istniejących zadrzewień przydrożnych, konieczna jest ich pielęgnacja i uzupełnienie;
- zaleca się modernizację sieci elektroenergetycznych telekomunikacyjnych i poprowadzenie ich jako linii podziemnej;
- w celu zachowania cennych walorów przyrodniczych i krajobrazowych zaleca się kształtowanie struktury mozaikowej krajobrazu rolniczego oraz pasmowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych.

3. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Ważnym problemem z punktu widzenia ochrony środowiska jest realizacja na nowoprojektowanych terenach inwestycyjnych sieci kanalizacyjnej, której brak stanowi zagrożenie dla stanu środowiska również na obszarze gminy. Generuje to zanieczyszczenie środowiska gruntowo-wodnego oraz wód powierzchniowych i podziemnych związkami biogennymi, zwłaszcza związkami azotu i fosforu, w związku z nielegalnymi zrzutami ścieków i nieszczelnymi szambami.

Istotnym problemem ochrony środowiska są także drogi wojewódzkie, które stanowią poważną barierę. Warto pamiętać, że drogi są barierami ekologicznymi powodującymi dodatkowo znaczną śmiertelność zwierząt. Dotyczy to zarówno dużych zwierząt takich jak: sarny, dziki, lisy, zające, borsuki jak i drobniejszych ssaków takich jak: kuny, jeże, łasice, tchórze itp. Naukowcy szacują, że w przypadku małych, pospolitych dzikich zwierząt (np. gryzoni, lisów), a nawet jeleni czy dzików, śmiertelność na europejskich drogach stanowi ok. 5% całkowitej śmiertelności tych populacji. W mniejszym stopniu zagrożenie powodują projektowane drogi klas dojazdowych i lokalnych, na których ruch pojazdów jest znacznie mniejszy. Stopień zagrożenia zwierząt na drogach jest bowiem zależny głównie od natężenia ruchu. Na drogach lokalnych, gdzie na dobę przejeżdża do 1000 samochodów, zwierzęta są w stanie przekraczać barierę w miarę bezpiecznie, unikając kolizji. Ruch od 2000-10000 samochodów na dobę jest przyczyną największej liczby wypadków.

Problemy ochrony środowiska dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody.

Obszar opracowania zawiera tereny chronione z Ustawy o Ochronie gruntów rolnych i leśnych - gleby klasy III. Po stronie północnej, od ulicy zorientowanej wzdłuż osi wschód zachód przebiegającej przez środek terenu opracowania (ul. Strażacka, Reymonta) znajduje się strefa ochronna ujęć, chroniona zgodnie z Ustawą o Prawie Wodnym. Na północ od terenu opracowania znajduje się proponowany użytek ekologiczny - "Góra Kamyk".

Ustalenia przedmiotowego projektu planu miejscowego nie stoją w sprzeczności, z przedstawionymi celami ochrony. Na obszarze opracowania nie występują żadne inne obszary objęte ochroną prawną.

4. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Podczas opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić cele i priorytety w zakresie ochrony środowiska zawarte w dokumentach ustanowionych na wyższych szczeblach, w tym porozumienia międzynarodowe, a także dokumenty i dyrektywy Unii Europejskiej.

Dokumenty i porozumienia międzynarodowe

1. Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
2. Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
3. Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem.,
4. Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.),
5. Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
6. Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,
7. Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).

W odniesieniu do projektowanego planu najistotniejsze są zapisy Konwencji ONZ z Rio de Janeiro z 1992 r., która w art. 6 mówi, że „Każda Umawiająca się Strona, zgodnie ze swoimi szczególnymi warunkami i możliwościami:

- opracowuje krajowe strategie, plany lub programy dotyczące ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej bądź dostosuje w tym celu istniejące strategie, plany lub programy, które odzwierciedlają, między innymi działania przewidziane w niniejszej konwencji, właściwe dla danej Umawiającej się Strony,

- włącza, w miarę możliwości i potrzeby, ochronę i zrównoważone użytkowanie różnorodności biologicznej do odpowiednich sektorowych i międzysektorowych planów, programów i polityk”.

Ponadto Konwencja ta wskazuje, że

„Każda Umawiająca się Strona, w miarę możliwości i potrzeb:

- (...) obejmuje odpowiednimi regulacjami i zarządza zasobami biologicznymi ważnymi dla zachowania różnorodności biologicznej zarówno na obszarach objętych ochroną, jak i poza ich granicami, mając na względzie zapewnienie ochrony tych zasobów i zrównoważone ich użytkowanie,
- (...) wspiera ochronę ekosystemów i naturalnych siedlisk oraz utrzymanie zdolnych do życia populacji gatunków w ich naturalnym otoczeniu,
- (...) dąży do zapewnienia niezbędnych warunków umożliwiających zharmonizowanie stosowanych praktyk użytkowania różnorodności biologicznej z zasadami jej ochrony i zrównoważonym użytkowaniem jej elementów,
- (...) wprowadza odpowiednie procedury wymagające wykonania oceny oddziaływania na środowisko proponowanych projektów, które mogą mieć istotne negatywne skutki dla różnorodności biologicznej”.

Dyrektywy Unii Europejskiej:

1. Dyrektywa Siedliskowa (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory).
2. Dyrektywa Ptasia (Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie ochrony dzikich gatunków ptaków).

W/w dyrektywy promują przede wszystkim działania sprzyjające zachowaniu różnorodności biologicznej poprzez ochronę dzikiej flory i fauny oraz ich naturalnych siedlisk, z uwzględnieniem wymagań ekonomicznych, społecznych i kulturowych. Zachowanie, utrzymanie lub odtworzenie dostatecznej różnorodności i obszaru siedlisk ma zasadnicze znaczenie dla ochrony wszystkich gatunków. Dyrektywy podkreślają istotną funkcję obszarów podmokłych, w tym dolin rzecznych, które ze względu na swą liniową i ciągłą strukturę są bardzo ważne dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej dzikich gatunków. Ochrona obszarów podmokłych, w tym siedlisk słodkowodnych, jest jednym z kluczowych elementów tego programu.

Dokumenty Unii Europejskiej

1. „Zrównoważona Europa dla lepszego świata”. Strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej.

2. Szósty program działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie środowiska „Środowisko 2010 – nasza przyszłość, nasz wybór” (program działań Wspólnoty w dziedzinie środowiska na lata 2001 – 2010).
3. Wspólne stanowisko Unii Europejskiej dotyczące negocjacji w sprawie przystąpienia Polski do Unii, odnoszących się do obszaru negocjacyjnego „Środowisko”, przyjęte w Brukseli 24 października 2001 roku (dokument 20745/01 CONF-PL 95/01).
4. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny skutków niektórych planów i programów dla środowiska (2001/42/WE).
5. VI Program działań Unii Europejskiej na rzecz środowiska.

Strategiczne i planistyczne dokumenty o randze krajowej

Polska 2025. Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju.

Strategia przyjęta przez Radę Ministrów dnia 26 lipca 2000 roku, mająca z założenia charakter ogólny, kierunkowy we wdrażaniu zasad trwałego i zrównoważonego rozwoju. Zadania i instrumenty w Strategii dotyczące środowiska, leśnictwa i gospodarki wodnej są całkowicie zgodne z zapisami II Polityki Ekologicznej Państwa. W dokumencie tym przyjęto, że jednym z najważniejszych zadań jest: „...zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju, podniesienie jakości życia społeczeństwa poprzez zapewnienie dobrego stanu środowiska naturalnego na całym obszarze kraju...”

Wizja docelowego stanu kraju w odniesieniu do sfery przyrodniczej, który powinien zostać osiągnięty w wyniku zrealizowania najbardziej pożądanego scenariusza rozwoju, zawiera się w stwierdzeniu, że „Zarządzanie przestrzenią powinno służyć zapewnieniu właściwych relacji pomiędzy potrzebami człowieka i ochrony przyrody (...). Powinny być bezwzględnie przestrzegane zasady ochrony przyrody i zrównoważonego wykorzystywania zasobów biologicznych także poza obszarami chronionymi...”

II Polityka Ekologiczna Państwa

Nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z programem działań

Strategia opracowana została w ramach zobowiązań związanych z ratyfikacją przez Polskę Konwencji o różnorodności biologicznej. Dokument ten mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.

Działania operacyjne zawarte w Strategii obejmują m.in.:

- kompleksową ochronę i umiarkowane użytkowanie ekosystemów wodno-błotnych oraz ekosystemów wodno-błotnych w lasach,
- ochronę obszarów wrażliwych (w tym obszarów górskich) na zmiany sposobu gospodarowania, w szczególności w zakresie gospodarki leśnej,
- zapewnienie wystarczających zasobów wodnych dla ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej,
- skuteczną ochronę różnorodności biologicznej rzek i odtworzenie ich ciągłości ekologicznej,
- wdrożenie sprzyjających przyrodzie metod ochrony przeciwpowodziowej,
- zwiększenie powierzchni zadrzewień i zakrzaczeń na terenach użytkowanych rolniczo,
- efektywniejszą współpracę nauki z praktyką (administracją, przemysłem, organizacjami społecznymi itp.) w celu pełniejszego i szybszego wykorzystywania wyników prac, w tym szczególnie w procesach decyzyjnych.

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju

Dokument ten wskazuje strategiczne cele rozwoju i przestrzennego zagospodarowania kraju. Założenia polityki proekologicznej wg „Koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju” opierają się między innymi na uwzględnieniu uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w programach przedsięwzięć publicznych o zasięgu ponadlokalnym, jak również stopniowym rozszerzaniu i utrwalaniu dobrej kondycji ekologicznej obszarów objętych ochroną prawną ze względu na walory przyrodnicze. „Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju” określa strategiczne cele rozwoju i przestrzennego zagospodarowania kraju. Podstawowym wkładem polityki przestrzennej powinno być kształtowanie struktur przestrzennych tworzących warunki korzystne dla poprawy warunków życia ludności, aktywnej ochrony walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego, wzrostu gospodarczego, integracji europejskiej i bezpieczeństwa kraju.

Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020

Strategia odnosi się do najważniejszych zagadnień związanych z programowaniem kierunków rozwoju obszarów wiejskich, rolnictwa i rybactwa w Polsce w średniej perspektywie czasowej. Głównym celem Strategii jest "Poprawa jakości życia na obszarach wiejskich oraz efektywne wykorzystanie ich zasobów i potencjałów, w tym rolnictwa i rybactwa, dla zrównoważonego rozwoju kraju". Ponadto wyróżniono w Strategii 5 celów szczegółowych.

Z punktu widzenia planowania przestrzennego, najbardziej istotne są 2 z celów szczegółowych. Cel drugi - poprawa warunków życia na obszarach wiejskich oraz poprawa ich dostępności przestrzennej, który wiąże się m. in. z dążeniem do zmniejszania transportochłonności, co jest jednym z podstawowych celów racjonalnego gospodarowania przestrzenią. Oraz cel piąty - ochrona środowiska i adaptacja do

zmian klimatu na obszarach wiejskich. Zgodnie bowiem z koncepcją europejskiego modelu rolnictwa, rolnictwo – poza podstawową funkcją, jaką jest produkcja artykułów rolnych – pełni ważne role w zakresie ochrony środowiska i krajobrazu, zachowania żyzności gleb oraz bogactwa siedlisk i bioróżnorodności. Koncepcja rolnictwa wielofunkcyjnego wskazuje na możliwość łączenia tych funkcji poprzez kształtowanie produkcji rolnej w zgodzie z wymogami środowiska i zachowania krajobrazu.

Do zadań podstawowych, wspierających różnorodność biologiczną na obszarach rolniczych, należy przede wszystkim:

- zachowanie różnorodności siedlisk (szczególnie siedlisk gatunków rzadkich i ginących),
- utrzymanie ekstensywnego użytkowania możliwie dużej powierzchni łąk i pastwisk,
- denaturalizacja ekosystemów podmokłych, wprowadzenie wielogatunkowych zadrzewień i zakrzewień w krajobrazie rolniczym, zwiększanie powierzchni leśnej, rozwój rolnictwa ekologicznego i in.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami

Określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest aktualizowanym w ostatnich latach corocznie programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Dokumenty wojewódzkie i powiatowe

Program Ochrony Środowiska dla Województwa Śląskiego do roku 2019 z uwzględnieniem perspektywy do roku 2024

Głównym celem tworzenia Programy jest dążenie do poprawy stanu środowiska w województwie oraz ograniczenie negatywnego wpływu na środowisko źródeł zanieczyszczeń, ochrona i rozwój walorów środowiska oraz racjonalne gospodarowanie jego zasobami.

Celem opracowanego dokumentu jest nawiązanie współpracy zarówno w zakresie tworzenia, jak i sukcesywnego wdrażania Programu. W celu tym niezwykle istotne jest uspołecznienie całego procesu tworzenia Programu, a następnie jego realizacji i wdrażania. Ponadto, Program ma za zadanie wyznaczanie ram dla późniejszych przedsięwzięć, realizowanych w zakresie innych programów

sektorowych województwa. Kolejnym celem Programu jest zapewnienie efektywnego i sprawnego wykorzystania środków finansowych na działania, wskazane w Programie oraz umożliwienie i wspieranie pozyskiwania środków na realizację określonych zadań środowiskowych przez jednostki samorządowe.

Program Ochrony powietrza dla terenu województwa śląskiego mający na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu oraz pułapu stężenia ekspozycji

Nadrzędnym celem, jaki przyświecał powstaniu Programu, jest poprawa jakości życia mieszkańców województwa śląskiego, szczególnie ochrona ich zdrowia i życia poprzez wskazanie i wprowadzenie działań mających na celu ograniczenie negatywnego wpływu zanieczyszczeń powietrza na społeczność regionu.

Dokument główny zawiera najistotniejsze elementy, które stanowią diagnozę problemu, ocenę możliwości zmian stanu obecnego oraz kierunki działań naprawczych wraz z planowanymi efektami do osiągnięcia w 2020 r. Drugą część Programu ochrony powietrza stanowi uzasadnienie podejmowanych działań w Programie, metodykę opracowania Programu, metodykę sposobu oceny jakości powietrza oraz analizy prawne i ekonomiczne, a także wymagane elementy opisowe i załączniki graficzne. Dokumenty te należy zatem traktować spójnie jako elementy całości. Ich treść koreluje i wzajemnie się uzupełnia.

Dodatkowym również istotnym elementem Programu ochrony powietrza jest integralny Plan działań krótkoterminowych, który zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska³ ma na celu zmniejszenie ryzyka wystąpienia przekroczeń poziomów dopuszczalnych, docelowych i alarmowych substancji w powietrzu oraz ograniczenie negatywnych skutków i czasu trwania tych przekroczeń. Szczególną uwagę zwraca się w tym planie na działania w kierunku informowania mieszkańców odnośnie jakości powietrza w danym okresie czasu, w tym zwłaszcza osoby z grup wrażliwych takich jak: dzieci, osoby starsze, osoby przewlekle chore, które szczególnie są narażone na oddziaływanie zanieczyszczonego powietrza.

Głównym celem, postawionym w Programie ochrony powietrza dla stref województwa śląskiego, jest ochrona zdrowia mieszkańców województwa.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+

Głównym zadaniem planu jest określenie celów oraz zasad i kierunków polityki przestrzennej województwa, które stanowiłyby rozwinięcie długofalowej polityki regionalnej. Za generalny cel polityki przestrzennej w planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjęto:

wykreowanie polityki przestrzennej województwa w zakresie określenia podstawowych elementów układu przestrzennego, ich zróżnicowania i wzajemnych relacji.

Głównymi elementami części tekstowej są:

1. DIAGNOZA STANU oparta na zaktualizowanej strategicznej diagnozie opracowanej na potrzeby Strategii „Śląskie 2020+” i składająca się z:

- Ogólnej charakterystyki regionu

- Stanu zagospodarowania przestrzennego regionu (w podziale na obszary funkcjonalne),
- Trendów przestrzennego rozwoju regionu.

2. WYZWANIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ WOJEWÓDZTWA

3. USTALENIA PLANU określające wizję rozwoju przestrzennego województwa, zasady polityki przestrzennej regionu, wybór celów i kierunków działań oraz sposobów monitorowania efektów ich realizacji, a także zasady zagospodarowania obszarów funkcjonalnych oraz inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

4. ANEKSY zawierające Plan Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Ośrodka Wojewódzkiego, zgodność Planu 2020+ z KPZK 2030 oraz ze Strategią „Śląskie 2020+”, katalog dóbr kultury współczesnej, proces opracowania Planu 2020+.

Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kłobuckiego

Nadrzędnym celem programu ochrony środowiska jest długotrwały, zrównoważony rozwój powiatu, w którym kwestie ochrony środowiska są rozważane na równi z kwestiami rozwoju społecznego i gospodarczego.

Przyjęto następujące cele i priorytety ekologiczne powiatu Kłobuckiego:

UTRZYMANIE DOBREJ JAKOŚCI POWIETRZA

- a) Wspieranie wykorzystania nośników energii przyjaznych środowisku
- b) Termomodernizacja obiektów Starostwa i jednostek organizacyjnych Powiatu
- c) Rozwój infrastruktury drogowej
- d) Rozwój sieci tras rowerowych

POPRAWA BILANSU HYDROLOGICZNEGO

- a) Rozbudowa systemu małej retencji
- b) Melioracje nawadniające na obszarach o deficycie wodnym
- c) Działania sprzyjające zwiększeniu retencyjności lokalnych zlewni
- d) Działania na rzecz racjonalizacji zużycia wody

POPRAWA JAKOŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH

- a) Uporządkowanie gospodarki ściekowej w ramach gmin i związków między gminnych
- b) Ograniczenie dopływu zanieczyszczeń do wód powierzchniowych (zwłaszcza z terenów rolniczych) ze źródeł obszarowych
- c) Ograniczenie zagrożeń związanych z liniowymi źródłami zanieczyszczeń (główne drogi)

MINIMALIZACJA ZAGROZEŃ DLA JAKOŚCI WÓD PODZIEMNYCH

- a) Uzupełnienie stref ochronnych ujęć wody
- b) Wyeliminowanie zagrożeń związanych z gospodarką odpadami

ZACHOWANIE NATURALNEJ RZEŻBY TERENU I LIKWIDACJA POWSTAŁYCH SZKÓD

- a) Rekultywacja terenów przemysłowych na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska

b) Rekultywacja pozostałych terenów

RACJONALNE WYKORZYSTANIE ZASOBÓW GLEBOWYCH I SUROWCÓW MINERALNYCH

a) Działania przeciwoerozyjne

b) Wapnowanie gleb na terenach rolniczych

c) Wspieranie rolnictwa ekologicznego oraz rolnictwa integrowanego

d) Dostosowanie drzewostanów leśnych do warunków siedliskowych

e) Kojarzenie rekultywacji terenów po eksploatacji surowców mineralnych z małą retencją

ZACHOWANIE I WZROST RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ

a) Zagospodarowanie obiektów chronionych i cennych przyrodniczo, w tym ostoi NATURA 2000 oraz pozyskiwanie środków zewnętrznych na ten cel

b) Renaturyzacja ekosystemów wodno-błotnych, w szczególności dolin małych cieków

ZACHOWANIE DOBREGO KLIMATU AKUSTYCZNEGO I UTRZYMANIE POZIOMÓW PÓL ELEKTROMAGNETYCZNYCH PONIŻEJ POZIOMÓW DOPUSZCZALNYCH

a) Ewidencja źródeł promieniowania niejonizującego i określenie poziomów zagrożeń

b) Rozpoznanie stref zagrożenia hałasem komunikacyjnym (mapa akustyczna)

c) Wspieranie działań na rzecz ograniczenia istniejących uciążliwości akustycznych

BEZPIECZEŃSTWO EKOLOGICZNE (POWODZIE, POŻARY, ZAGROŻENIA CHEMICZNE)

a) Edukacja społeczeństwa na rzecz kreowania zachowań w sytuacji wystąpienia nadzwyczajnych zagrożeń środowiska

b) Budowa systemu wczesnego ostrzegania o zagrożeniach ekologicznych, z wykorzystaniem Internetu

c) Utworzenie stacji monitoringu przeciwpowodziowego

d) Zwiększenie możliwości zwalczania zagrożenia pożarowego, powodziowego oraz chemicznego

EDUKACJA EKOLOGICZNA I PROMOCJA WALORÓW PRZYRODNICZYCH POWIATU

a) Rozwój form edukacji ekologicznej dla wszystkich grup wiekowych i różnych grup zawodowych

b) Dostosowanie treści programów szkolnych (edukacja ekologiczna, edukacja regionalna, wiedza o społeczeństwie) do uwarunkowań przyrodniczych i społecznych powiatu

c) Zainicjowanie i realizacja programu promocji przyrodniczo-krajobrazowych walorów powiatu

d) Wyznaczanie i realizacja ścieżek turystyczno-edukacyjnych

5. ANALIZA ZMIAN SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA

Głównym powodem przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest uchwała Nr 238/XXVII/2016 Rady Miejskiej w Kłobucku z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w miejscowości Kamyk.

W projektowanym dokumencie zaproponowano niżej wymienione (tab. 7) kategorie przeznaczenia terenu, których udział w całkowitej powierzchni opracowania przedstawia poniższa tabela.

Tab. 7: Projektowane zagospodarowanie terenu

Przeznaczenie terenu	Powierzchnia [ha]	Udział w całkowitej powierzchni obszaru opracowania
MN – TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ	2,22	79,3%
RM - TEREN ZABUDOWY ZAGRODOWEJ W GOSPODARSTWACH ROLNYCH, HODOWLANÝCH I OGRODNICZYCH	0,58	20,7%
SUMA:	2,8	100,00%

źródło: opracowanie własne

Stworzenie miejscowego planu zagospodarowania terenu ma na celu zapobieganiu niekontrolowanemu rozwojowi nowo projektowanej zabudowy, poprzez określenie przeznaczenia terenów, określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, zachowanie ładu przestrzennego poprzez przestrzeganie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasad ochrony i kształtowania przyrody i krajobrazu, zasady kształtowania krajobrazu, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej,

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Kamyk są spójne z polityką przestrzenną gminy Kłobuck wyrażoną w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i wynikają z rzeczywistych potrzeb mieszkańców.

6. OCENA WPŁYWU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW

1. Różnorodność biologiczna, flora i fauna

Wprowadzenie dodatkowych terenów przeznaczonych pod osadnictwo spowoduje uszczuplenie zasobów przyrodniczych i zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, nie spowoduje jednak zniszczenia siedlisk i ostoi gatunków objętych ochroną gatunkową. Wszystkie zmiany przeznaczenia zostały przez autorów dokumentu pomyślane, jako kontynuacja lub uzupełnienie terenów już przeznaczonych pod zainwestowanie i są zgodne z założeniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kłobuck. Prognozuje się, że planowany rozwój terenów zurbanizowanych i potencjalnie sieci infrastrukturalnych nie wpłynie w sposób znacząco negatywny na różnorodność florystyczną i faunistyczną na obszarze opracowania. Powiększenie terenów przeznaczonych pod zabudowę może spowodować pogłębienie synantropizacji siedlisk, jednak należy zauważyć, że zapisy planu przyczynią się do zahamowania rozpraszania zabudowy i niekontrolowanego rozwoju terenów zurbanizowanych.

2. Ludzie

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będą w niewielkim stopniu wpływały na ludzi. Na obszarze planu zakazuje się przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem inwestycji infrastrukturalnych. Zakazano także odprowadzania ścieków bezpośrednio do gruntu, cieków wodnych i rowów, za wyjątkiem niezanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych, stwarzających zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzi.

Najbardziej uciążliwa będzie istniejąca droga wojewódzka, przebiegająca w sąsiedztwie terenu opracowania.

3. Woda

Zespoły zabudowy są źródłem emisji ścieków bytowych, jednak dokument przewiduje wyposażenie zabudowy w systemy kanalizacji zbiorczej, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach, dopuszcza się lokalizację przepompowni ścieków. Do czasu objęcia obszaru pełną obsługą sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się gromadzenie ścieków w szczelnych zbiornikach bezodpływowych na działkach pod warunkiem zapewnienia okresowego wywozu zgromadzonych nieczystości do stacji zlewni ścieków.

Można uznać, że poza sytuacjami awaryjnymi nie będzie występowało zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego ze strony ścieków bytowych.

Pozostawienie znacznego obszaru w użytkowaniu rolniczym wokół terenu opracowania będzie wiązało się z dalszym zanieczyszczeniem wód nawozami sztucznymi oraz środkami ochrony roślin, które wraz z wodami opadowymi infiltrują do nisko zalegających poziomów wodonośnych. Zapisy planu wprowadzają jednak obowiązek utwardzenia i skanalizowania terenów, na których może dojść do zanieczyszczenia wód opadowych, co w znacznym stopniu ograniczy ich infiltrację do wód gruntowych i głębszych poziomów wodonośnych.

4. Powietrze

Rozwój funkcji mieszkaniowej i zagrodowej może spowodować zwiększenie ruchu samochodowego oraz niskiej emisji. Będzie miało miejsce dalsze zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego przez transport samochodowy. Zanieczyszczenia będą rozprzestrzeniać się wokół tras komunikacyjnych, a do powietrza atmosferycznego będą przedostawać się: węglowodory, tlenki azotu, tlenek węgla, pyły, związki ołowiu, tlenki siarki. Na skutek spalania paliw stałych, głównie węgla kamiennego i koksu, w trakcie ogrzewania budynków mieszkalnych emitowane będą nadal: dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek węgla, węglowodory oraz znaczne ilości pyłów. Nie ma wątpliwości, że stan środowiska na obszarze opracowania ulegnie pogorszeniu, ale nie powinno dochodzić do przekroczenia dopuszczalnych norm, ze względu na obowiązek stosowania rozwiązań mających na celu minimalizację uciążliwości spowodowanych prowadzeniem działalności gospodarczej oraz zakaz także lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko

5. Gleby i powierzchnia ziemi

Projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmuje obszar, na którym nie wytworzyły się gleby najlepsze i bardzo dobre. Najlepszymi glebami na tym obszarze są gleby III klasy. Projektowane zmiany nie spowodują znaczących strat w środowisku glebowym. Ustalając zabudowę na takich gruntach wprowadzono ustalenia zgodne z zapisami studium oraz minimalizujące presję antropogeniczną między innymi poprzez ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej. Głównymi czynnikami, które będą miały wpływ na powierzchnię ziemi są m.in. mechaniczne niszczenie pokrywy glebowej wskutek procesów urbanizacji i niewłaściwie prowadzonych prac w rolnictwie, chemiczne zanieczyszczenie gleb, a w tym zakwaszenie, zasolenie oraz zanieczyszczenie metalami ciężkimi, które związane jest z emisją zanieczyszczeń do powietrza, stosowaniem nadmiernej ilości nawozów sztucznych i środków ochrony roślin.

6. Krajobraz

Zmiana sposobu użytkowania niektórych terenów w niewielkim stopniu może spowodować obniżenie walorów krajobrazowo-widokowych. W związku z tym w planie miejscowym wprowadzono

ustalenia dla terenów, zawierające parametry i wskaźniki zabudowy, które służą zachowaniu ładu przestrzennego.

7. Klimat i klimat akustyczny

Planowana zmiana przeznaczenia terenów będzie miała nieznaczny wpływ na modyfikację klimatu lokalnego, szczególnie w odniesieniu do emisji ciepła. Większość terenów przeznaczonych pod zabudowę są to tereny już zainwestowane. Nowa zabudowa została tak zaprojektowana, że nie powinna ograniczać przewietrzania, ani wpływać na pogorszenie warunków areosanitarnych. Ponadto ustalenia dla wszystkich nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę zawierają parametry i wskaźniki zabudowy, które narzucają obowiązek zachowania terenu biologicznie czynnego w minimalnym udziale 40% w przypadku zabudowy mieszkaniowej.

Na obszarze opracowania brak jest dużych zakładów przemysłowych, które mogą stanowić istotne źródło hałasu.

8. Zasoby naturalne

Miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie wpływać negatywnie na zasoby naturalne. Na obszarze objętym planem nie ma udokumentowanych złóż kopalin.

9. Zabytki

Projektowana zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie wpływać negatywnie na zabytki. Na obszarze opracowania nie znajdują się zabytki wpisane do rejestru zabytków.

10. Obszary Natura 2000

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będą wpływać negatywnie na żaden obszar Natura 2000. Na obszarze objętym planem i w jego najbliższym otoczeniu nie ma takich obszarów.

7. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE

Zapisy ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

W celu utrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem potencjalnych oddziaływań na środowisko, w tym zagrożeń jego stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji ustaleń dokumentu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Do wydzielenia poszczególnych grup posłużono się macierzą oddziaływania na poszczególne komponenty, w której znaczące oddziaływania oznaczono jako 2, słabe oddziaływania jako 1, a brak oddziaływania jako 0. Oddziaływania negatywne jako „-”, a pozytywne jako „+”.

Tab. 8: Potencjalne oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska

	Różnorodność biologiczna, flora i fauna	Ludzie	Woda	Powietrze	Gleby i pow. ziemi	Krajobraz	Klimat	Zasoby naturalne	Zabytki	Obszary Natura 2000	SUMA
MN	-1	0	-1	-1	-1	-1	-1	0	0	0	-6

źródło: opracowanie własne

Po zsumowaniu oddziaływań, wydzielono jedną grupę, w ramach powyższej klasyfikacji, które przedstawiono na załączonej mapie w skali 1:1000 oraz opisano w niniejszym tekście.

Tab. 9 Klasyfikacja terenów na podstawie oceny potencjalnych oddziaływań

C	MN – TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ
	RM - TEREN ZABUDOWY ZAGRODOWEJ W GOSPODARSTWACH ROLNYCH, HODOWLANYCH I OGRODNICZYCH

źródło: opracowanie własne

W ramach tej kategorii przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców:

C - tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń projektu planu będzie generował uciążliwości, ale dla którego inne ustalenia projektu planu mają charakter kompensujący

Do grupy tej zaliczono tereny, które wskazano pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną **MN** oraz zabudowę zagrodową **RM**. Są to tereny, na których ograniczona zostanie powierzchnia biologicznie czynna, a z indywidualnych systemów grzewczych będą emitowane zanieczyszczenia. Zapisy planu ograniczają jednak maksymalną intensywność zabudowy i ustalają minimalną powierzchnię biologicznie czynną w granicach działki. Jak już wspomniano taki sposób zagospodarowania przyczyni się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej w obrębie terenów zabudowy, zwiększenia niskiej emisji, produkcji śmieci i ścieków. Można jednak uznać, że poza sytuacjami awaryjnymi – nie będzie występowało zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego, ani przekroczenie dopuszczalnych norm zanieczyszczeń w powietrzu. Ponadto do kategorii tej zaliczono także drogi wewnętrzne, które są miejscem emisji i depozycji zanieczyszczeń. Do tej kategorii zaliczone zostały jedynie drogi najniższej klasy, które generują mniejszy ruch pojazdów i tym samym mniejszą emisję zanieczyszczeń.

Oddziaływanie na środowisko:

- ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej pod zabudową i terenami utwardzonymi;
- emisje z systemów grzewczych,
- emisje hałasu,
- wzrost produkcji odpadów i ścieków,
- zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego.
- ujmowanie zanieczyszczonych wód opadowych.

Oddziaływanie ustaleń planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru – jako potencjalnie niekorzystne,
- pod względem intensywności przekształceń – jako zauważalne,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i skumulowane,
- pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe,
- pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe,
- pod względem trwałości przekształceń – jako częściowo odwracalne.

Mając na uwadze obecny sposób użytkowania terenów, a także uwzględniając stan środowiska, położenie terenu oraz optymalny sposób planowanego zagospodarowania obszaru, zgodny

z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi stwierdza się, że zmiany wprowadzone przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie spowodują znaczącego oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska. Przy założeniu, że budowa wszystkich obiektów i prowadzenie inwestycji będą wykonywane zgodnie z obowiązującymi przepisami, realizacja ustaleń planu nie powinna stanowić znaczącego zagrożenia dla środowiska.

8. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Nie prognozuje się transgranicznego oddziaływania na środowisko.

9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawierają wiele zapisów, które pozwolą ograniczyć ewentualny negatywny wpływ ustaleń planu na środowisko. Są to m.in.: zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zakaz odprowadzania zanieczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych i gruntu, zakaz składowania odpadów i magazynowania złomu. Zanieczyszczone wody opadowe muszą być podczyszczane a czyste mogą być retencjonowane i wykorzystywane np. do nawadniania terenów zieleni. Takie zapisy, zawarte w projektowanym dokumencie, zapobiegą i częściowo skompensują wpływ projektowanej zmiany na środowisko. Ograniczyć negatywny wpływ tej zmiany pozwolą także zapisy wprowadzające powierzchnię terenu biologicznie czynnego.

Głównym zagrożeniem dla jakości środowiska jest niekontrolowany rozwój terenów zurbanizowanych bez odpowiedniej infrastruktury technicznej kosztem terenów biologicznie czynnych oraz jego degradacja wskutek rozwoju układów komunikacji, powodująca wzrost zagrożenia dla jakości środowiska gruntowo-wodnego, klimatu akustycznego i powietrza atmosferycznego. Problemem jest także emisja niska z indywidualnych palenisk domowych i lokalnych kotłowni, emisja z zakładów produkcyjnych, emisja komunikacyjna oraz rozwój jednostek urbanistycznych bez odpowiedniego zapewnienia infrastruktury kanalizacyjnej i zaopatrzenia w ciepło.

Konieczny jest harmonijny rozwój poszczególnych jednostek urbanistycznych oraz ograniczenie rozproszona zabudowy. Nowopowstająca zabudowa powinna być wyposażona w odpowiednią infrastrukturę techniczną, co zapobiegnie degradacji środowiska. Korzystanie z walorów środowiska przyrodniczego powinno zakładać zachowanie równowagi tak, aby zapobiegać negatywnej antropopresji. Działania inwestycyjne powinny w miarę możliwości uwzględniać zachowanie walorów przyrodniczych wraz z ich bioróżnorodnością.

W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko przedstawia się następujące wnioski i propozycje działań:

- realizacja zabudowy na obszarach wskazanych w planie miejscowym powinna być poprzedzona wyposażeniem terenów w infrastrukturę techniczną, a przede wszystkim skanalizowaniem terenów oraz zapewnieniem dojazdu;

- na styku terenów zainwestowanych i terenów potencjalnie cennych przyrodniczo konieczne jest wprowadzenie zabezpieczeń przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko, stosując wszelkie dostępne techniki;
- przy realizacji inwestycji należy zapewnić ochronę dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk zgodnie z przepisami o ochronie przyrody;
- przy trasach komunikacyjnych, na sąsiadujących terenach mieszkaniowych należy zapewnić odpowiednie standardy akustyczne zgodnie z przepisami odrębnymi, stosując wszelkie dostępne techniki; dotyczy to przede wszystkim rozwiązań technicznych (materiały budowlane, izolacyjne okna) czy przestrzennych (wprowadzenie zieleni izolacyjnej, odsunięcie linii zabudowy, wprowadzanie usług w rejonach o najwyższej uciążliwości akustycznej);
- zalesienie gruntów słabych klas oraz nieużytków oraz użytków zielonych powinno być poprzedzone przeprowadzeniem stosownej oceny oddziaływania, celem wyeliminowania możliwości zalesienia cennych siedlisk przyrodniczych.

Realizacja ustaleń przedmiotowego dokumentu nie wpłynie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów. Na obszarze objętym planem miejscowego i w jego bliskim sąsiedztwie nie znajdują się żadne obszary Natura 2000.

**10. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI
POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI ICH
PRZEPROWADZANIA**

Przedmiotowy projekt został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami ochrony środowiska. Realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania wymaga kontroli i oceny jakości poszczególnych elementów środowiska, jednak do kontrolowania i egzekwowania przepisów ochrony środowiska wystarczająca będzie wiarygodna informacja o stanie środowiska, która jest zapewniona w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska i publikowana w corocznych raportach.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ PRZYJĘTYCH W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPISEM METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIE NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Ustalenia analizowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Ustalenia planu nie ingerują w tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych oraz zawierają zapisy korzystne dla środowiska, dlatego Prognoza nie prezentuje rozwiązań alternatywnych do proponowanych w ustaleniach planu uznając, że zaproponowane ustalenia są najkorzystniejsze dla środowiska w kontekście istniejących uwarunkowań i kierunków rozwoju miejscowości Kamyk w gminie Kłobuck. Należy również zaznaczyć, że dopiero realizując poszczególne inwestycje będzie można wybrać warianty, które w najmniejszym stopniu będą negatywnie oddziaływać na środowisko, m.in.: pod względem zastosowanych technologii i rozwiązań konstrukcyjnych.

Rozwiązaniem alternatywnym jest oczywiście brak realizacji analizowanego dokumentu, jest to jednak całkowicie sprzeczne z zamierzeniami inwestycyjnymi i interesem ekonomicznym gminy oraz oczekiwaniami i potrzebami jej mieszkańców.

12. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Kamyk w gminie Kłobuck, sporządzono w związku z podjęciem przez Radę Miejską w Kłobucku uchwały Nr 238/XXVII/2016 z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Kamyk.

Podstawę prawną opracowania dokumentu stanowią ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2020 poz. 283 ze zm.), oraz Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, (Dz. U. 2020 poz. 1219 ze zm.), a także ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2020 poz. 293 ze zm.).

Obszar opracowania obejmuje miejscowość Kamyk w gminie Kłobuck – gminie miejsko-wiejskiej, która wchodzi w skład powiatu kłobuckiego, w województwie śląskim. Gmina Kłobuck graniczy od północy z gminą Miedźno, od wschodu z gminą Mykanów, od południowo-wschodu z Częstochową, od południa z gminą Wręczyca Wielka oraz od zachodu z gminą Opatów.

Głównymi szlakami komunikacyjnymi przebiegającymi w sąsiedztwie obszaru opracowania są drogi powiatowe: Władysława Reymonta (S 2043 Kłobuck – Kamyk), Strażacka (S 1025 Kamyk – Kuźnica), Żeromskiego (S 2045 Libidza – Kamyk) przecinające obszar opracowania ze wschodu na zachód, a także wojewódzka nr 491, relacji Częstochowa - Działoszyn, przecinająca obszar opracowania z północy na południe.

Plan miejscowy obejmuje zmiany w istniejącym zagospodarowaniu, które są zgodne z polityką przestrzenną gminy oraz potrzebami jej mieszkańców. Przyrost terenów pod zainwestowanie, względem dokumentów już obowiązujących, ograniczono do minimum ustalając przeznaczenia zgodnie z polityką gminy wyrażoną w studium. Ustalenia przedmiotowego planu chronią walory krajobrazowe i zachowują najważniejsze elementy przyrodnicze.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zakłada ograniczony rozwój terenów osadniczych. Planowany rozwój przestrzenny w sferze osadnictwa oraz terenów komunikacyjnych i związanych z infrastrukturą techniczną, spowoduje ograniczenie dotychczasowej przestrzeni rolniczej, a częściowo także powierzchni biologicznie czynnej, ale warto zaznaczyć, że przedmiotowy dokument nakłada na właściciela stosowne ograniczenia dotyczące zarówno powierzchni biologicznie czynnej jak i zaopatrzenia w wodę, czy odprowadzania ścieków.

W prognozie przede wszystkim:

- przeanalizowano i oceniono stan środowiska, w tym stan środowiska na obszarach objętych znaczącym oddziaływaniem;

- przeanalizowano zmiany stanu środowiska, które będą miały miejsce w przypadku braku realizacji projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanej zamiany;
- przeanalizowano i oceniono zgodność ustaleń projektu planu z celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotnymi z punktu widzenia projektowanej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu;
- dokonano analizy zmian sposobu zagospodarowania oraz przeprowadzono ocenę wpływu ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów;
- przeanalizowano i oceniono szczegółowo poszczególne ustalenia projektu planu wykazując rodzaje oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne;
- wskazano rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru;
- przedstawiono propozycje dotyczące metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz częstotliwości ich przeprowadzania;
- przeanalizowano i oceniono zabiegi łagodzące i kompensacje zastosowane w projekcie planu oraz zaproponowano nowe rozwiązania, które mają niwelować negatywne skutki realizacji ustaleń planu, wskazując jednocześnie pozytywny kierunek rozwiązań;
- przeanalizowano i wskazano brak konieczności wprowadzania rozwiązań alternatywnych do rozwiązań przyjętych w projekcie planu;
- wykazano brak oddziaływań transgranicznych.

W niniejszym dokumencie stwierdzono, że zapisy ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców.

W niniejszym dokumencie wykazano także, że realizacja ustaleń przedmiotowego dokumentu nie wpłynie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Ustalenia analizowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i społecznego gminy. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych.

Przeprowadzona prognoza wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko wskazuje, że ustalenia przedmiotowego planu są zgodne z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska. Mając na uwadze stan środowiska, położenie terenu i obecny sposób użytkowania terenów, oraz optymalny sposób zagospodarowania obszaru, zgodny z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi stwierdza się, że zmiany wprowadzone przez ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie spowodują znaczącego oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

13. SPIS TABEL

TAB. 1: KLASY BONITACYJNE GRUNTÓW ORNYCH NA TERENIE GMINY KŁOBUCK	13
TAB. 2: CHARAKTERYSTYKA ZŁÓŻ KOPALIN NA OBSZARZE GMINY KŁOBUCK.....	13
TAB. 3: WARTOŚCI DOPUSZCZALNYCH STEŻEŃ SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH W POWIETRZU, OKREŚLONE ZE WZGLĘDU NA OCHRONĘ ZDROWIA LUDZI I ROŚLIN.	16
TAB. 4: ZESTAWIENIE KLASYFIKACJI STREFY ŚLĄSKIEJ W LATACH 2013-2015 R.	18
TAB. 5: SKALA SUBIEKTYWNEJ UCIAŻLIWOŚCI HAŁASU KOMUNIKACYJNEGO.....	20
TAB. 6: DOPUSZCZALNE POZIOMY HAŁASU W ŚRODOWISKU POWODOWANEGO PRZEZ POSZCZEGÓLNE GRUPY ŹRÓDEŁ HAŁASU, Z WYŁĄCZENIEM HAŁASU POWODOWANEGO PRZEZ STARTY, LĄDOWANIA I PRZELOTY STATKÓW POWIETRZNYCH ORAZ LINIE ELEKTROENERGETYCZNE, WYRAŻONE WSKAŹNIKAMI LAEQ D I LAEQ N, KTÓRE TO WSKAŹNIKI MAJĄ ZASTOSOWANIE DO USTALANIA I KONTROLI WARUNKÓW KORZYSTANIA ZE ŚRODOWISKA, W ODNIESIENIU DO JEDNEJ DOBY.....	20
TAB. 7: PROJEKTOWANE ZAGOSPODAROWANIE TERENU.....	37
TAB. 8: POTENCJALNE ODDZIAŁYWANIA NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	41
TAB. 9 KLASYFIKACJA TERENÓW NA PODSTAWIE OCENY POTENCJALNYCH ODDZIAŁYWAŃ.....	41

14. SPIS RYSUNKÓW

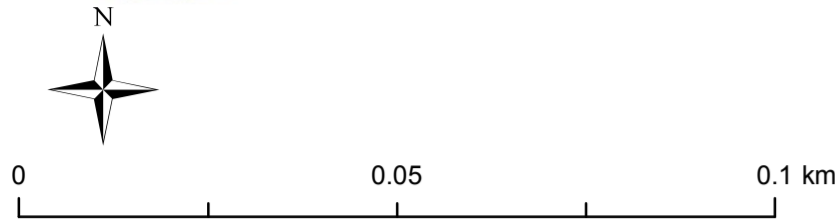
RYC. 1 KLASYFIKACJA FIZYCZNO-GEOGRAFICZNA	10
RYC. 2: WODY POWIERZCHNIOWE	14

15. MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE

1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Kamyk,
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kłobuck.
3. Program Ochrony Środowiska Województwa Śląskiego do roku 2019 z uwzględnieniem perspektywy do roku 2024
4. Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kłobuckiego
5. Raport o stanie środowiska w województwie śląskim w 2015 roku,
6. Kondracki J. „Geografia regionalna Polski”; Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002 r.,
7. Malinowski J. „Budowa geologiczna Polski – Hydrogeologia”, Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa 1991 r.,
8. Szafer W., Zarzycki K. „Szata roślinna Polski” Tom I i II , Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1977 r.,
9. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego 2020+,
10. Prognoza Oddziaływania na Środowisko do PZPW 2020+,
11. Portal Centralnej Bazy Danych Geologicznych, <http://www.geoportal.pgi.gov.pl/cbdg/>,
12. Portal Państwowej Służby Hydrogeologicznej, <http://www.psh.gov.pl/>,
13. Geoserwis Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: <http://www.geoserwis.gdos.gov.pl>,
14. Hydroportal z mapami zagrożenia powodziowego i mapami ryzyka powodziowego <http://www.mapy.isok.gov.pl>



PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA MIEJSCOWOŚCI KAMYK - ETAP II



1:1 000

Legenda

OBOWIĄZUJĄCE USTALENIA PLANU

- GRANICA OBSZARU OBJĘTEGO PLANEM
- LINIA ROZGRANICZAJĄCA TERENY O RÓŻNYM PRZEZNACZENIU LUB RÓŻNYCH ZASADACH ZAGOSPODAROWANIA
- NIEPRZEKRACZALNA LINIA ZABUDOWY
- LINIA WYMIAROWA WRAZ Z WARTOŚCIĄ PODANĄ W METRACH
- GRANICA STREFY OGRANICZONEGO ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW WYNIKAJĄCA Z PRZEBIEGU NAPONIETRZYNYCH LINII ELEKTROENERGETYCZNYCH

PRZEZNACZENIE TERENÓW Z OZNACZENIEM SYMBOLAMI LICZBOWO-LITEROWYMI

- MN TEREN ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ
- RM TEREN ZABUDOWY ZAGRODOWEJ W GOSPODARSTWACH ROLNYCH, HODOWLANEYCH I OGRODNICZYCH

OZNACZENIA WYNIKAJĄCE Z PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

- STREFA OCHRONY POŚREDNIEJ A UJĘCIA WÓD PODZIEMNYCH "ŁOBODNO"
- STREFA OCHRONY POŚREDNIEJ B UJĘCIA WÓD PODZIEMNYCH "ŁOBODNO"
- ZASIĘG OBSZARU GŁÓWNEGO ZBIORNIKA WÓD PODZIEMNYCH NR 326 ZBIORNIK CZĘSTOCHOWA



C
Tereny:
MN
RM

C - tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń projektu planu będzie generował uciążliwość, ale dla którego inne ustalenia projektu planu mają charakter kompensujący.

Do grupy tej zaliczono tereny, które przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną MN oraz zabudowę zagrodową w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych RM. Są to tereny, na których ograniczona zostanie powierzchnia biologicznie czynna, a z indywidualnych systemów grzewczych będą emitowane zanieczyszczenia. Zapisy planu ograniczają jednak maksymalną intensywność zabudowy i ustalają minimalną powierzchnię biologicznie czynną w granicach działki. Sposób zagospodarowania przyczyni się także do zwiększenia niskiej emisji oraz produkcji smęci i szkodów. Można jednak uznać, że poza sytuacjami awaryjnymi nie będzie występował zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego ani przekroczenie dopuszczalnych niżej zanieczyszczeń w powietrzu. Ponadto do kategorii tej zaliczono także drogi wewnętrzne, które są miejscem emisji i depozyzji zanieczyszczeń.

Oddziaływanie na środowisko:
- ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej pod zabudową i terenami utwardzonymi,
- emisje z systemów grzewczych,
- emisje hałasu,
- wzrost produkcji odpadów i szkodów,
- zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego,
- ujemne zmiany zanieczyszczeń wód opadowych.

Oddziaływanie ustaleń planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:
- pod względem charakteru – jako potencjalnie niekorzystne,
- pod względem intensywności przekształceń – jako zauważalne,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i skutkujące,
- pod względem czasu trwania oddziaływania – jako długoterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe,
- pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe,
- pod względem trwałości przekształceń – jako częściowo odwracalne.